

Mürsel Özdemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.10.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ben Senin Aşkınla Yanıp Kavruldum Sen Beni Bilmez Oldun

Ama Gerçek Olarak Bu Dünyanın Her Bir Ortamı İçinde Olması Beklenen Her Bir Ortamı Varılacak Koşulları İçinde Bunlar Özellikle Kendi Hayatları İçinde Bulunması Beklenen Her Bir Hayatı Bulunmuş Olabilirher Bir Şeklin İçinde Bunlar Öyle Yerlerin İçinde Kendisi Öyle Bir Dünyanın İçinde Olması Beklenen Her Tür Koşullardan Sonra Öyle Bir Yerin İçinde Kendisine Sunulacak Öyle Değişik Şartların Hayatlar İçinde Nasıl Bir Dünya Olacağı Bulunmuş Olabilir

Mürsel Özdemir

Gözümdeki yaşların her bir tanesi seninle olsun

kalbim öyle parçalı ama bir türlü çözülemeyen bu duygular içinde yıllardır yaşanan bu güzel hayaller içinde seni bekleyen o güzel hayaller sadece benim gözümde gelen o hayatın bilinmez duyguları içinde varılan o güzel hayat sadece bizi kendisine bağlar

Mürsel Özdemir

Vücutun Dünyasında Her Bir Hayat Emirle Aynanın Gölgesinde Buluşur

Onun Varlığının Görüntüsü Hayata Seslenerek
Onun Tekliğine Onun İçinde Bulunduracak Bir Hakikatin İçine Gölge Düşürecek Bir
Hüküm Var İse Biz Onu Öyle Bir Yerden Görmeye Başlayalım Kalbimizin En Derinlikleri
Çıglıklar İçinde Kendimize Gelsin;
Yani İlki Bulmak Görünmeden Görüneni Görmek Her Şey Onun Bir Şeyine Mahkum
Olan Bulunmaz Bu Ahsenin İçinde Bizi Bulan Yoktu.
Çünkü Görünmeyi Bulmak Onun Tecelliyatı İçinde Kendinde Olanı Görmeye Çalışan
Bu Güzel Mahlukun Her Yerinde Onun Her Bir Yeriyle Gaybdan Allaha Kadar Her Şeyi
Bir Araya Getiren Bu Mahlukun Hakikati Sarıyor Bütün Dünyanın Kararı İçinde Bulunan
O Güzel Vafına Hemen Söylenerek O İlkin İlki Olarak Bizi Kendi İçinden Kendisine
Nakş Eyledi;
Keza Bir Görünmeyen Hakikate Şöyle Derler Ama O Sonunu Düşünmeden Kapımızı
Çalsa Bize Seslenerek Nasıl Bir Davranış İçinde Kendimi Bulayım Ve Onun Zatına Ve
Sıfatına
Leke Sürecek Görünmezlik İçinde Davranışımın Her Halleri Sadece Bende Bir Şeyler
Bulsa Bana Seslenerek Yeter Artık Diyerek Susarsa Bana Dönerek Yeter Rabbietullah
Bu Bir Sn Olmayan Gerçeğin Gerçek Görüntüsü Beni Öyle Bir Yoklukta Bıraksa O Son
Nerede Diyerek Haykırsa Ve SON Da Yoktu..
Çünkü Son Dahı O İdi..
Aynı Şekilde Onu, Bir İlk İle Tavsif Etmek
Mümkün Olamaz. Keza; Onu Bir Bulunmazlık Sırları İçinde Bekleyen O Güzel Hayalin
Perdesinde Göstereceği Güzel Yurdun Bahçesinde O Güzel Güller İçinde Yaprakların
İçinde Doluşsa Dönerek Gel Ey Hakkın Güzel Kokan Hayaline Bizleri Bırakın Ama Yinede
Son İle De Tavsif Etmek Mümkün Değildir.
Ve.. Ne Üst; Ne De Alt.. Bu Vasıflar Da Onun Şanına
Yakışmaz.
Onun Zatı İçin: Bir Yakınlık Düşünülemez.
Uzaklık Da Öyle.
Hele Bir Şekil.. Asla! ..
Ondan, Bir Zaman Mefhumu İle Haber Sormak Da
İmkansızdır.
Öyle Bir Kelam İle Karşılaşırsa Nun Kelamı İçinde Onu Görsek O Da Bize Kendi
Görüntüsü İçinde Bize Verse Gel Ey Şanın Güzel Haceti Her Anında Onunla Beraberim
Ondan Alıyorum Haberleri Diyerek Sadece Ondan Bekliyorum Onun İçin Ne Vaktin, Ne
Zamanların
, Ne Yerin, Ne Altın, Ne De Üstün, Ne De Onunla
Beraber Bir Mevcudun Varlığı Düşünülebilir.
Onu İstiyab Edecek; Yani: İçine Alacak Ve
Barındıracak Bir Mekan Da Düşünülemez..
*
Evet.. O, Yukarıda Anlatıldığı Gibi İdi. Tasvir Edilemeyen Öyle Bir Varlığın İçinde
Gerçekleşen Bu Güzellikleri İçin Allah Şöyle Ona Seslenerek O Gerçekten Öyle Bir Varlık
İdi Ki: Onunla Beraber Bir Şey Yok İdi..
Öyle Bir İksizliğin Peşinde İlki Bulmak Her Halinde Bunlara Gösteren Her Hayatın
Peşinde Dünyaları Sıralayan Kainatın Eserine Kendi Matlubunda Yönelen Güzel Hayatım
Ben Seni Hep Bekliyorum
*
Yüce Allah, Zatında Ve Sıfatında Münferittir.. Ama
, Bir Ferdaniyet Mefhumunu Düşündürecek Belirti
Olmadan..
O, İsim Ve Müsemmadan Terkid Edilip Bir Araya
Gelmiş De Değildir.

Çünkü: İsim De Müsemma Da Odur..

İsim Onun Gayrına Mal Edilemez..

Çünkü: Onun Gayrı Diye Bir Şey Yoktur. İşbu

Sebepten: İsim De Müsemma Da Odur..

Evvel Odur. Amma Bu Evveliyet İçin Bir Başlangıç

Düşünülemez..

Keza Ahir De Odur. Ama Bu Ahir İçin Bir Bitiş

Tevehhüm Eylenmesin.. Yani: Bitiş Diye Bir Şey

Yoktur..

Aynı Şekilde Zahir De Odur. Ama Şöyle Veya Böyle

; Diye Bir Zuhur Vasfını Tabir De Mümkün Değildir.

Keza Batın Da Odur. Yani: Gizli. Ne Var Ki; Bu

Gizliliği De Anlatmak İçin Herhangi Bir Vasfa

Büründürmek Mümkün Değildir.

Herhangi Bir Şeyin Kendi

Başına Oluşu Ve Başkasına Benzeyiş Şekillerinin

Tümü Odur.

Varlığın İlk Harfi, Keza Odur. Yani Varlığın

Başlangıcı.

Keza Sırrın Başlangıcı Da Ona Varır..

Aynı Şekilde Ahirin, Yani: Sonun Harfi De Yine

Odur.. Onunla Başlar. Yani: Onun Baş Harfi İle..

Böylece Ahirin De Sırrı O Olmuş Olur.

*

ZAHİR Harflerinin Tüm Varlığı Onunladır. Yani:

Onun İsmidir. İsmi İse, Onun Zatına Çıkar.

BATIN Harflerinin Varlığı Da Onunla Vücut Buldu.

Çünkü Bu Da Onun Bir İsmidir.. Sıfatıdır..

Görünmezliğin Haberi Her Yerde Dolaşırken Öyle Bir Esmanın İçinde Yaşanılan İçindeki

Hayat Sırrı Onun Kendi Marifetiyle: Evvel, Ahir, Zahir, Batın Yoktur;

Ancak, O Vardır.

Şunu Da Unutmamalı Ki; Sayılan Harflerin Hiç Biri

Onun Varlığına Kayıp Gitmemiştir.

Keza, Onun Varlığı Da Bu Harflere Kayıp

Gelmemiştir.

Ne Gelmek Vardır; Ne De Gitmek.

*

O, Eşyalardan Her Hangi Bir Şeyde Olamaz. Aynı

Şekilde, Herhangi Bir Şey De Onda Değildir.

Yani: Ne Bir Giriş Var; Ne De Bir Çıkış..

*

Bu Durumda, Anlatılan Manaya Uyan Odur Ki: Onu

Anlattığımız Vasıfla Anlayasın.

İşe Anlatılan Manaların Dışında Hiç Bir Şeyi

Karıştırma.. Şöyle Ki:

İlmin Delaletini Bu Manada Kabul Etme..

Aklın, Yararlı Olacağını Sanmayasın.

Fehim, Bu Makamda Hiç Bir İş Göremez..

Hele Vehmin Bu Durakta Sözü Dahi Edilmez..

His, Yani Duygu; Ancak Dış Alemde Sözü

Geçirebilir. Yüce O, Atıl Batıl Kalır.

Dış Göz Nedir Ki? .. O Da Bir İş Göremez. Keza,

Batın Gözü De..
İdraki De Bırak.. Onu Bir Kalem Geç..
Şunu Unutma Ki:
Onu, Ancak O Görebilir..
Onu, Ancak O İdrak Edebilir..
Onu, Ancak O Bilebilir..
*

Yani: Yüce Allah, Kendisini Kendi Özü İle
Anlayabilir.
*

Burada; Özet Olarak Anlatılmak İstenen Mana Şudur
: Onu, Ondan Gayrısı Göremez.. Onu, Ondan Gayrısı
İdrak Edemez..
Öyle Ki: Tek Kişi.. Tek Kişi Dahi Bu Mananın Dışında
Bir Şeye Sahip Olamaz..
*

Yanlış Anlaşılmasın..
Onun Zatında Bir Hicabı Vardır; Yani Perdesi..
Ne Var Ki Bu Perde Onun Vahdaniyetidir.Yani:
Birliği.. Tekliği.. Başka Değil..
Kendi Hicabından Başka Bir Şey Onu Perdeliye- Mez

Şöyle Ki: Onun Varlığı Vahdaniyeti İle Gizlenir.
Ama Şekilsiz.. Keyfiyetsiz..
Onu Hiç Kimse Göremez..
Ama Hiç Kimse.. Ne, Yeni Bir Şeriatle Gelen Mürsel
Peygamber; Ne Bir Veli.. Allah Dostu..
Ne De, Ona Yakınlığı Olan Bir Melek.. Bu Da, Ona
Karşı, Kendiliğinden Bir Marifete Sahip Olamaz.
Onun Peygamberi, Odur.. Yani: Kendisi, Onun
Risaleti Odur.. Yani: Elçisi Odur. Yani, Kendisi..
O, Bir Elçi Gönderdi: Kendisinden.. Kendisiyle,
Kendisine..
Ne Sebep, Ne Vasıta.. Bunlar Yok.. Çıkar Bunları
Aklından..
Elçiyi Gönderen.. Elçinin Getirdikleri.. Elçinin
Kendisi.. Ve Elçinin Geldiği Kimse..
Bunların Hepsisi Aynı Varlıktır; Tek Şeydir.
Aralarında Hiç Bir Fark, Değişiklik Ve Ayrılık Yoktur

Bir Beka Vücudunun Harflerini Düşünün.. Bu Onun
Varlığıdır; Vücududur.. Başka Yok..
Onun Gayrı İçin Bir Vücut Düşünülemez.. Hatta
Yokluğu Da; Yani: Fenası Da Hatta Ne İsmi, Ne De
Müsemması Düşünülebilir.
Sakın Ha.. Çok Sakın..
Bu Manaları İnkara Kalkmayasın; Sonra.. Yanarsın..
Çünkü Delilimiz Kesindir; Sağlamdır.
Çünkü Resulullah S.A. Efendimiz Şöyle Buyurdu:
Bir Kimse Ki, Nefsini Bildi; Gerçekten Rabbini
Bilen O Oldu..
Çünkü Resulullah S.A. Efendimiz Şöyle Buyurdu:

Rabbımı, Rabbımla Bildim..
Ona, Allah-Ü Taala Salat Ve Selam Eylesin..

*

Durum Anlatıldığı Gibi Olunca: Düşün..
Sen Nesin?

Şüphesiz; Sen, Sen Değilsin..

Sen Osun.. Ama Sen, Sen Olaraktan Değil..

O, Bir Giriş Şekli İle Sana Dahil Değildir. Ama, Bir
Çıkış Şekli İle De, Senden Hariç Değildir.. Keza;

Sen De Onun Haricinde Değilsin.

Bu Anlattığım Mana İle: Senin Mevcud Olduğunu

Kasd Etmiyorum.. Keza Sifatını Da..

Şunu Anlatmak İstiyorum: Sen Hiç Bir Zaman Var
Olmadın. Olman Da Mümkün Değil..

Her Şeyi Bir Yana At..

Hiç Bir Şeyle Olma.. Hatta Sen, Sen Olma.. Hele
Nefsinle Hiç Olma..

Onunla, Yani: Hakla Da Olma. Hatta, Onda Da
Olma. Onunla Birlikte De Olma..

Fakat, Şunu Da Unutma Ki: Sen, Ne Bir Fanisin; Ne
De Bir Mevcud.. Sen Osun; O Da Sen..

Bu Arada Şu Manayı Da Anla: Allah-Ü Taala
Alemlerden Hiç Birine Muhtaç Değildir; Ganidir..

Bunun Böyle Olması İçin Ne Bir İlet Lazım Gelir; Ne
De Bir Sebep..

*

Şimdi.. Varlığını Ki, Anlatılan Manada Anladın..

Yani Varlığına Karşı Bir İrfan Duygusuna Sahib
Oldun: Şüphesiz Varlık Yönü İle Allah-Ü Taalayı

Anladın Sayılır..

Yani: Ona Karşı Bir İrfan Duygusuna Sahib Oldun
Demektir.

Anlatılan Bu Mananın Dışında Her Şey, Boşuna
Sayılır.

Yani: Faydasız.. Sıfır..

*

Bu Manada, Arif Zatların Pek Çoğu: Yüce Allaha
Karşı Marifet Duygusunu, Varlığın Yokluğa Geçişi
İle Mana Olacağına Kail Oldular.

Yani: Marifet Duygusunu Fena Haline İzafe Etiler..

Sonra.. Fena Dan Da Geçtiler; Fenanın, Yani
Yokluğun Da Ötesinde Aradılar..

Kanaatları Buydu..

Halbuki Bu Duygu; Açıktan Bir Yanlıştır Ve Bir
Yanılmadır.

Sebebine Gelince: Allaha Karşı Marifet Duygusu
; Ne Varlığın Fenasına, Ne De Bu Fenanın Da Fenaya
Varmasına Bağlıdır.

Yani: Ne Mevcud Varlığın Yok Olmasına, Ne De Bu
Yok Olmanın Da Yok Olmasına Bağlıdır..

Hiç Bir Zaman İrfan Duygusu; Anlatılan Hallerle
Elde Edilemez.

O Şey Ki, Hiç Bir Şey Değildir; Ona Bir Vücut, Yani Varlık Verilemez..

Sonra.. O Şey Ki Varlıktan Yana Bir Nasibi Yoktur; Onun İçin De Bir Fena Hali Olamaz..

Ancak Fena Hali; Bu Varlığın İsbatından Sonra Gelebilir. Ki, Fenaya Müncer Olacak Bu Varlık, Bir Yönüyle Mevhumdur..

Şimdi Kendine Gelmek Zamanıdır.

Sen Ki: Kendini Ne Bir Varlığa Sahip, Ne De Bir Fena Haline Varacak Biri Bildin.. Ve Bu Manada Bir

Marifet Duygusuna Sahip Oldun.. İşte O Zaman:

Yüce Allahı Gerçekten Anladın Sayılır..

Yani: Marifet Sahibi Oldun; Demektir..

Bu Mananın Dışında Bir Şey Ummak Boşunadı_____R..

*

Şimdi.. Marifeti, Yani: Allah-U Taalaya Karşı İrfan Sahibi Olmayı Vücutun Yokluğa Gitmesinde Beklemek Üzerine Bir Sözümüz Var..

Keza, Fenanın Da Fena Bulması Üzerine..

Kısaca Diyelim: Bu, Şirkin; Yani; Hak Varlığa Ortaklığın Bir İsbatıdır..

Yani: Arada Bir Yabancı Varlığı Kabul Etmektir..

Halbuki: Resulüllah S.A. Efendimiz:

Bir Kimse Ki, Nefsini Bildi; Gerçekten Rabbini Bilen O Oldu..

Buyurdu.. Ki, Bu Manadaki İnceliği Anlamak Gerek..

*

Bu Arada Hiç Bir Yabancı Görmemek Gerek.. Zira, Bir Yabancıнын İsbatı Neticede Onun Yok Edilmesini Güçleştirir..

Sebebine Gelince:

Bir Şeyin Sübutu Gerekmeyince Onun Fenası Da Gerekmez.

Kaidesi Esastır..

Bu Durumda Sana Düşen Odur Ki: Ne Bir Şeyi Yok Göresin; Ne De Var..

*

Senin Bu Mevhum Varlığın Bir Şey Olma, VASFİNA Dahi Haiz Değildir..

Madem Ki, O Varlığın Böyledir; Yani: Bir Şey Değildir; O Halde O: Hiç Bir Şeye İzafe Edilemez..

Yani: Bağlanamaz.. Ne Bir Faniye; Ne De Bir Faninin Gayrına.. Ne Mevcuda; Ne De Maduma..

Yani: Ne Varlığa.. Ne De Yokluğa.

İşte.. Resulüllah S.A. Efendimiz Gerçekten De Bu Manaya İşaret Etmektedir.

Şöyle Ki: Sen Şu Anda Madumsun. Yani: Yoksun..

Nasıl Ki Daha Önce De Yoksun.. Yani:

Ol..

Emri Gelmeden Evvel..

*

Şu Manaları Da Unutma: Ezel Şu Andır.. Ebed, Şu Andır.. Kıdem, Şu Andır..
Yani: Ezel, Ebed, Kıdem Şu İçinde Bulduğumuz Ve Göz Açıp Kapayacak Kadar Bir Zaman İçinde Elden Çıkardığımız Vakte Sığdırılmıştır.
İşbu Vaktin İçinde, Kendini Ara.
Unutma Ki: Bütün Bu Gelip Geçen Anlarda Hakkın Gayrısı Yoktur..

*

Şimdi Anlatacaklarımızı Da İyi Anlamaya Çalış..
Allah: Ezelin Vücudu Odur; Yani, Varlığı..
Allah: Ebedin Vücudu Odur; Yani, Varlığı..
Allah: Kıdemın Vücudu Odur; Yani, Varlığı..
Bütün Bunları Anlamaya Çalışırken, Sakın; Ezele, Ebede Ve Kıdeme Kendiliğinden Bir Varlık Vermeyesin..
Anlatmaya Çalıştığımız Bu Maña Doğrudur.
Eğer Doğru Olmasaydı; Allah-Ü Taala Tek Ve Saltanatında Ortaksız Olamazdı.
Halbuki, Onun Şanına Yakışan Tek Olması Ve Varlığında Ortağı Olmamasıdır..

*

Muhal Olarak Ona Bir Ortak Düşünülürse.. Şöyle Olması Gerekirdi: Onun Ortağı O Olurdu Ki; Kendine Haş Bir Varlığı Var.. Ama Allahın Varlığı İle Var Değil..
Bir Kimsenin Veya Her Hangi Bir Şeyin Böyle Olduğunu Düşünün: Bu Takdirde O, Allaha Muhtaç Olmaz; İkinci Bir Rabb Olur.. Yani: Allah: İşbu Oluş, Muhaldir.
Allah-Ü Taalanın, Mülkünde Ve Saltanatında Ortağı Yoktur. Benzeri Yoktur. Dengi Yoktur.

*

Bu Manalar Açısından Bakılınca..
Her Kim; Allah İle Beraber, Allahtan Bir Parça Veya Allahta Herhangi Bir Şeyi Görürse.. Halbuki O Şey, Bir Rabb Olması Yüzünden Allaha Muhtaçtır..
Şüp Hesiz Anlatıldığı Gibi Görülen Bir Şey, Allaha Ortak Edilmiş Olur. Halbuki O Şey, Her Hali İle Allaha Muhtaçtır..
Bu Arada; Herhangi Bir Şey İçin, Aslında İyi Olmayan Şöyle Bir Cevaz Yolu Akla Gelebilir..
Mesela: Herhangi Bir Şey, Allah İle Beraberdır; Kıyamı; Yani, Durumu Kendisiyledir; Yahut Hak İledir..
Bu Şekilde Değil De Kendi Varlığından Geçmiştir; Yani, Fena Bulmuştur. Yahut Allah İle Olduğuna Göre Onun Varlığında Fena Bulmuştur; Yani, Yokluğa Ermıştır.
İşbu Düşüncelerin Tümü, Çok Çok Uzaktır. Bilhassa , Marifet; Yani: Kendini Bilme Kokusu Alanlar İçin

...

Sebebine Gelince: Her Kim Hakkın Gayrı Bir Şeyin
Mevcut Olduğuna Yol Verir; Somra Da Onunla Kaim
Olduğuna Kail Olursa... Sonra Fena Bulacağına,
Sonra Fenasından Da Fena Bularak Kendinden
Gececeğine İnanırsa...
İşbu Durum Çok Tehlikelidir...
Çünkü, Bu Fena Halini Zincirleme Devam Etmiş
Olur...
O Şekilde Devam Ettirmiş Olur Ki: Haşa Hakkın
Yokluğuna Kadar Gider.
Bu Düşüncenin Sonucunu Kısaca Diyelim: Peşpeşe
Şirk İçinde Şirk.
Hele Nefsini Bilmek Yönünden Hiç Faydası Yoktur.
Bu Düşüncenin Sahibi Müşriktir. Ne Allaha Karşı
Bir İrfan Duygusuna Sahip Olabilir; Ne De Nefsini
Anlayabilir.

*

Şimdi... Anlatılan Bu Manalar Karşısında, Bazı
Sorular Sorulabilir...
Mesela, Biri Çıkar; Şöyle Sorar:
Bu, Birbirine Giren Mana Yolları Arasında; Nefsi
Bilmenin Ve Allaha Arif Olmanın Tam Yolu Nasıl
Bulunur! ..
Bu Sorunun Cevabı Şu Olur:
Yol Birdir...Nefsi Ve Yüce Allahı Anlamaya
Götüren Yol İse... Bilesin Ki: Allah Var İdi; Onunla
İkili Bir Şey Yok İdi...
Burada:
-İdi...
Şeklinde Kullanılan Edat Mefhumundan Bir Zaman
Manası Çıkarmamalı...
Yüce Allah Şu Anda Dahi Öyledir...
Yani: Yüce Allah Var Ve Onunla İkili Bir Şey Yok...
*

Bu Arada; Bir Başkası Da Şöyle Diyebilir:
Görüşüm Odur Ki: Nefsim, Allahın Gayrıdır..
Yine Görüşüm Odur Ki: Allah Nefsim Değildir...
Bu Sorunun Cevabını; Yukarıda Geçen Hadis-İ
Şerifteki NEFS Kelimesinin Kısa Bir Tarifini Yaparak
Vermek Mümkündür...
Orada Sözü Geçen Nefsi; Başka Manada Almak
Gerek... Ki O: Senin Öz Varlığıdır; Hakikatındır...
Yoksa: O; Levvame, Emmare Ve Mutmainne
İsimleri İle Anılan Nefis Değildir..
Belki De; Orada NEFS Kelimesi İle İşaret Edilen
Mana, Zat-I İlahinin Tüm Olarak Yabancı
Olanlardır..
İşbu Manayı Resulallah S.A. Efendimizin Şu
Münacaatından Da Anlayabiliriz:
Allahım, Eşyayı Bana Olduğu Gibi Göster.
Burada Eşyadan, Yani, Şeylerden Murad: Zat-I
İlahiden Gayrı Olan Şeylerdir..

Bu Manayı Açıklamak Gerekirse; Şöyle Diyebiliriz:
Allahım, Masıvanı; Yani, Zatına Yabancı Olan
Şeyleri Bana Anlat Ki: Bileyim.. Eşya, Nasıl Şeydir?
.. Tanıyayım.. O Sen Misin Yoksa Gayrın Mı? ..
Ve O Şeyler Kadim Midir? . Baki Midir. Yoksa.. Fani
Mi? ...
Şüphesiz, Allah-Ü Teala, Ona Nefsini Gösterdi..
Yani: Öz Varlığını.. Ama, Masıvaya, Yani, Zatına
Yabancı Herhangi Bir Şeyin Varlığı Olmadan..
İşte Bundan Sonradır Ki: Resulüllah S.A. Efendimiz
Eşyayı Olduğu Gibi Gördü..
Yani: Eşyanın Hakikatını.. Özünü..
Gördü Ki: Onların Özü, Zat-I İlahinin Ta
Kendisidir.. Ama, Bu Manada Ne Bir Şekil Var; Ne
De, Bir Zaman Ve Mekan Mefhumu.
Eşya, Yani Şeyler; Adı Nefse De Verilebilir; Nefsin
Gayrı Olan Herhangi Birşeye De..
Çünkü: Nefsin Varlığı Ve Eşyanın Varlığı; Bir Şey
Olma Yönünden İki Şeyden İbarettir.. Ama, Aslında
İkisi Birbirine Bağlıdır..
Her Ne Zaman Ki Eşya Bilinir; Dolayısıyla Yüce
Rabb, Bilinmiş Olur.
Bu Manayı Şu Cümle İle Bağlayabiliriz: Bir Kimse
Vardır; Kendisini Allahın Gayrı Sanır.. Halbuki O,
Allahın Gayrı Değildir..
Şana Gelince:
Öyle Bir Haldesin Ki; Ona, Yani Allaha Karşı Bir
İrfanın Yok.. Bilemiyor Ve Anlayamıyorsun..
Halbuki, Onu Görmektesin..
Sonra.. Onu Gördüğünü De Bilemiyorsun..
*
Önce Bir Keşif Lazım..
Ve Sen: Bu Keşfe Sahib Olmalısın..
İşbu Keşiften Sonradır Ki, Bileceksin: Sen Allahın
Zatına Yabancı Değilsin..
Yine Bileceksin Ki: Maksudun Sensin..
Ve Sen: Fena Bulmaya Muhtaç Değilsin..
Ve Sen: Ne Gelensin, Ne De Giden.. Bulunduğu
Yerde Kalansın.. Ama, Zamansız Ve Mekansız..
Hatta, An Mefhümü Bile Siinmiş..
İşbu Mana Daha Önce De Anlatıldı..
Sonra..
Yine O Keşiften Sonradır Ki Anlayacaksın: Onun
Bütün Sıfatları Sana Sıfat Olmuş..
Böylece..
Dışına Baktığın Zaman Onun Dışını Göreceksin..
İçine Baktığın Zaman Da; İçini Göreceksin..
Yani Senin Zahirin, Onun Zahiri; Senin Batının,
Onun Batını Olacak..
Keza..
Evvelini, Onun Evveli Olmuş Bulacaksın.. Ahirini,
Onun Ahiri Olmuş Bulacaksın..

Bütün Bu Manalarda En Ufak Bir Şek Ve Şüphe
Yoktur..
Sıfatınla, Onun Sıfatını Göreceksin; Zatınla Da Onun
Zatını Göreceksin..
Ama, Bütün Bu Manalarda Senin O Olmaya En Ufak
Bir Yakınlığın Yoktur. Keza, Onun Da Sen Olmaya
Bir Yakınlığı Yoktur.. Ne Az, Ne Çok..
Mana-I Kelam: Her Şey, Bir Şey Olmama
Yönündedir; Ancak, Onun Pak Yüzünden Gayrı..
Zahirde De Böyle; Batında Da Böyle..
Yani Mevcud Varlık Yoktur; Ancak: O Vardır..
Hatta, Onun Gayrı İçin Bir Varlık Düşünülemez Ki;
Yok Olabilirsin..
O Halde, Helak De Yok; Çünkü, Yabancı Yok..
Bu Durumda Ortada Sadece Onun Yüzü Kalmaktadır.
Yani: Eşya.. Eşya İse, Ancak Onun Yüzüdür; Pak
Vehidir..

*

Burada Bir Misalle İşe Tekrar Girmek Gerek..
Şimdi.. Bir Kimseyi Düşünün; Bir Şeyi Bilmiyor;
Sonra, O Şeyi Biliyor..
Şüphesiz; Böyle Bir Kimse, O, Sonradan Bildiği Şey
Yolunda Varlığını Yokluğa Gömüyor.. Ancak,
Cehlini Eritiyor. Yani: Bilgisizliğini..
Varlığına Gelince; O Bakidir.. Hem De Değişiksiz..
İşbu Bilgi Sonunda; Varlığı Bir Başka Varlığa
Dönüyor.. Bir Başka Varlıkla Var Oluyor..
Ama Bu Oluş Ne Bir Terkipdir; Ne De Bu Çeşitten Bir
Başka Şey..
Buraya Kadar Anlatılan Manayı, Bir İnkarcının
Varlığı Da Değiştiremez.. Bir İnkarcı Bulun; Bir De
İrfan Sahibi Getirin: Aynı Varlıkla Vücut Sahibi
Bulacaksınız..
Bu Durumda; Ne İnkarcıdan Bir Çıkış Vardır; Ne De
İrfan Sahibine Bir Giriş..
İkisi Arasındaki Fark: Sadece Bir Cehlin Ortadan
Kalkması Veya Kalmasıdır..
Başka Yolu Yok..

*

Hiç Sanmayasın Ki; Bir Fena Bulmaya, Yani Yok
Olmaya İhtiyacın Var..
Fena Haline, Yani, Yok Olmaya Muhtaç Olduğunu
Düşün.. Bu, Olmaz Ya; Neyse..
Bu Durumda Sen, Hakka Bir Hicab Ve Bir Perde
Olursun..
İşbu Perde İse; Allahın Gayrı Olmuş Olur.. Bu
Durumda; O Perde Haline, Galip Gelecek Ve Onu
Atacak Bir Şey Lazım Gelir..
Böyle Olacak Ki; Hakkı Görmek Mümkün Ola..
Bu Mana, Yani: Perdeye İhtiyaç Hali Ve Onun
Giderilmesi İçin Aranacak Çareler Boşunadır..
Sebebine Gelince: Bu Tayin Edilen Yön; Yalandır Ve

Yalrıştır.

Çünkü Biz Hicap Durumuna İşaret Ettik Ve Dedik:
Onun Varlığı, Vahdaniyeti İle Gizlenir. Ama,
Şekilsiz.. Keyfiyetsiz..
Bu Yönde Başka Bir Mana Düşünülemez; Yoktur
Da..

*

Anlatılan Halin Bir İcabıdır Ki; Hakikate Eren Bir
Kimsenin:

Ben Hakkım..

Demesi, Caiz Olur..

Keza, O Hakikate Eren Kimsenin:

Özümü Takdis Ederim; Şanım Ne Kadar Yüce..

Demesi De Caiz Olur.

Anlatılan Hakiki Hale Vasıl Olan Birini Düşünün..

Vasıl Olduğu Anda Görecektir Ki; Kendi Sıfatları,

Ancak Allahın Sıfatlarıdır.. Zatı Da, Allahın Zatı..

Ama, Hiç Bir Yeni Oluş Yok.. Ne Zatta; Ne De

Sıfatta.. Yani: Allaha Duhul Yönünden.. Yani:

Ondan Huruç Yönünden..

Kısacası: Ne Giriş Var; Ne De Çıkış..

Ama, Hiç Mi Hiç..

Sonra.. O Vasıl Olan Kimse Allahta Fena Bulmuş Da
Değildir; Keza Beka Bulmuş Da Değildir.

O, Kendisini Görecektir Ki; Hiç Olucu Bir Şey Değil..

Keza, Olmadı Da.. Sonra, Fena Hali De Böyle.. Yani

: Fenası Da Yok..

Sebebine Gelince: Nefs, Diye Bir Şey Yok; Anca
Onun Nefsi Vardır.

Yani: Onun Nefsi.. Varlığın Özü..

Aynı Şekilde Vücut Diye Bir Şey De Yok; Ancak

Onun Vücut Varlığı Vardır.

Anlatılan Bu Manaya İşaret Olarak Resulü Allah S.A.

Efendimiz Şöyle Buyurdu:

Dehre -Zamana- Sövmeyiniz; Çünkü Allah-Ü
Taala, O Dehrdir..

Burada İşaret Edilen Mana Şudur: Dehrin Vücudu
Allahın Vücududur..

Allah-Ü Taala; Kendisine Bir Ortak, Dengi Ve

Benzeri Bulunmasından Yana Yücedir, Paktır..

*

Mana Hedefimizi Tayin Yolunda, Bize Çok Yarayacak
Bir Rivayet Vardır..

Şöyle Ki; Allah-Ü Taala Kuluna Buyurdu:

Ey Kulum, Hasta Oldum; Ziyaretime Gelmedin..

Sana Dilendim; Vermedin..

İşte.. Bu Manada İşaret Ediliyor Ki: Hakkın Vücudu

Dilencinin Vücududur. Hastanın Vücudu Da; Yine

Hakkın Vücududur.

Kısa Keselim: Hepsi Aynı Varlık..

Şimdi.. Bu Mana Kapısından İçeri Girebiliriz..

Hakkın Vücudu, Hastanın Vücudu Nasıl Oluyorsa..

Dilencinin Vücudu Hakkın Vücudu Nasıl Oluyorsa..
Evet.. Bu Mana, Nasıl Caiz İse.. Yine Caizdir Ki:
Senin Vücudun Da, Onun Vücudu Ola.. Ve.. Bütün
Eşyanın Vücudu Da, Yine Hakkın Vücudu Ola..

*

Araz.. Cevher.. Ne Varsa; Yani: Öz Çekirdek Ve Bu
Çekirdeklerin Sonradan Meydana Getirdikleri.. Ki
Bunlara:

Mükevvenat..

Tabir Edilir.. Bütün Bunlar Hakkın Vücududur;
Varlığıdır..

Bütün Bunların Sırrı, Bir Zerrenin Sırrında Saklıdır..
Zerrelerden, Herhangi Birinin Sırrı Çözülün: İşte O
Zaman Görülecektir Ki; Bütün Mükevvenatın Sırrı
Meydanda..

Zahiri Yönden De Böyle, Batını Yönden De Böyle..

Yani: İçeride De Böyle; Dışarıda Da Böyle..

Hulasa: Değişen Hiç Bir Şey Yok..

*

Ne Bu Alemde; Ne De Bu Alemin Bitişiyle
Başlayacak Olan Ebedi Alemde, Allah-Ü Taalanın
Gayrını Göremezsin..

İsmi Ve Müsemması İle; Her İki Alemin Vücududur;
Varlığıdır..

Bu, Bir Gerçektir.. Elbette Öyle Olması Lazım Gelir..
Anlatılmak İstenen Mana Odur Ki: Her İki Alemin
İsmi, Müsemması, Görünen Çehreleri İle Hep
Allah-Ü Taaladır..

Bu Manada, Şek Ve Şüphe İzi Aranmamalı..

*

Bu Açıdan Bakılınca: Allah-Ü Taalanın Hiç Bir Şeyi
Yaratmış Olduğunu Göremezsin..

Bu, Kesin Bir Hükümdür..

Ancak, Onun İçin Şöyle Bir Görüşe Sahip Olabilirsin
: O, An Mefhumu İle Anılan Zamanların Her Birinde
; Biri Diğere Benzemeyen, Başka Şan Ve Bir Başka
Şekil Almaktadır.

Şöyle Ki: Varlığını İzhâr Eder, Sonra Gizler..

Ama Ne İzhârında, Yani, Açığa Çıkmasında; Ne De
Gizlemesinde Bir Şekil Ve Keyfiyet Vardır..

İşbu Hal, Onun Şanına Layıktır..

Çünkü: Evvel, Ahir, Zahir, Batın Hep Odur.

O, Birliği İle Zahir Oldu.. Açığa Çıktı..

O, Tekliği İle Batın Oldu.. Gizlendi..

O, Zatı Ve Kayyumiyet Sıfatı İle, Evveldir.

O, Deyumiyet Sıfatı İle De Ahirdir..

*

Evvel, Harflerinin Varlığı Odur..

Ahir, Harflerinin Varlığı Odur..

Zahir, Harflerinin Varlığı Odur..

Batın, Harflerinin Varlığı Odur..

Mana-I: İsmi Ve Müsemması İle, Anlatılanların

Tümü Odur..

*

Anlatılanların Hiç Biri Garipsenmemeli..
Alışılmalı.. Bu Arada Şu Kıyas Bir Yardımcı Olabilir..
Mesela:

Mademki, Onun Varlığı Mutlaka Gereklidir; Arada,
Ona Yabancı Bulunmaması Da Gerekli Olur..

*

Bir Kimse Vardır; Sanır Ki Kendisi Hakkın Gayrıdır
; Ama Bu Olamaz..
Sebebine Gelince: Allah-Ü Teala Bir Gayrı Olmaktan
Yana Tenzih Edilir.
Gayrı Ne Demek? . Elbet Gayrı Da Odur.. Ama, Bir
Gayrı Şeyin Varlığı Onunla Olmadan..
Gayrı..

Olarak Anılan Şeyin De Varlığı Şüphesiz Odur.. Hem
İçte, Hem Dışta.. Yani: Hem Zahirde, Hem De
Batında..

*

İrfan Yoluna Giren Herkesin Anlatılan Aleme Ayak
Uydurması Gerekir; Sonrası Kolay.. Ki Orada;
Çeşitli Sıfatlar Alacaktır..

*

Her Kim, Anlatılan Sıfatlarla Kendisini Bezerse..
Onun İçin Sıfatlar Olur.. Ki Onların, Ne Haddi Vardır
; Ne De Nihayeti..

*

Şu Manayı Da İyi Düşünmek Gerek.. Bir Kimse,
Kendisini Tanımadan, Bilmeden Belli Şekliyle
Ölünce; İyi Ve Kötü Vasıfları Da Onunla Beraber Ölür
Gider..

Bu Misal, Zahirdeki Belli Ölümün Bir Sonucudur..
Bir De, Manevi Ölümle Öleni Düşünelim.. Yani:
Ölmeden Evvel Öleni..

Tıpkı Yukarıdaki Gibi, Bundan Da İyi Ve Kötü
Sıfatlar Kalkar..

Fakat.. Öyle Bir Hal Alır Ki; Yukarıda Anlatılana Hiç
Benzemez..

Allah-Ü Taala, Onu Kendi Makamına Oturtur.. Ama
Bütün Hallerde..

Zatı Makamına Oturtur; Allahın Zatı Olur..

Sıfatları Makamına Oturtur; Allahın Sıfatları Olur..

İşbu Manaya Cidden Ermek Gerek..

Çook Önemlidir..

İşte Bu Mana İcabıdır Ki; Resulüllah S.A.

Efendimiz Şöyle Buyurdu:

Ölmeden Evvel Ölünüz..

Bu Hadis-İ Şerifin Şerhi Şöyle Olabilir:

Belli Ölümle Ölmeden Evvel Kendinizi Anlayınız..

İrfan Sahibi Olunuz..

Aşağıda Anlatacağımız Kudsi Hadis De Aynı Manayı
Teyid Eder..

Rasulullah S.A. Efendimiz Şöyle Anlatıyor:

Allah-Ü Taala Şöyle Buyurdu:

- Kul Nafile İbadetlerle Bana Yaklaşır..

Öyle Bir Hal Alır Ki; Ben Onu Severim..

Onu Sevdiğim İşbu Vakitte: Onun Kulağı Olurum,
Gözü Olurum Ve Eli Olurum....

*

Yukarıda Anlatılan Kudsi Hadiste İrfan Sahibine Bir
İşaret Vardır.. İrfan Sahibi, Anlatılan Manaya
Erdikten Sonra, Özünde Görecektir Ki; Tüm Varlığı,
Hakkın Varlığıdır..

Fakat.. Onun Zatında Ve Sifatında Hiç Bir Değişiklik
Görmeden..

Kaldı Ki; Aslında Böyle Bir Değişikliğe İhtiyaç Da
Yoktur..

Çünkü Kendisine Ait Bir Varlığı Yoktur..

Yok Olan Bir Şeyin Nasıl Değişir Ki? . Bu Arada

Kendisi, Sadece Cehlini Giderdi.. Yani: Marifet Yolu
İle..

Bir Varlık Sahibi İdi, Bilmiyordu; Şimdi Bildi..

Şimdi Sıra Sendeymiş..

Dinle Ve Anlamaya Çalış.. Her Ne Zaman Ki; Nefsini
Anlayıp, Özünü Bildin; İşte O Zaman Kendi Mevhum
Varlığın Ortadan Kalkar.. Ve.. Anlarsın Ki; Sen,
Allahın Gayrı Değilsin..

Bu Mana Da Bir Hakikattir.

Bir An İçin Olsun; Anlatılan Mananın Tersini Ele
Alalım.. Ki Onda Kendine Has Bir Varlığın Vardır; O
Varlığın Fenaya Da İhtiyacı Yoktur. Hatta Marifete
De..

Böyle Olduğunu Düşün: Sen Allahtan Başka Bir
Rabb Olursun..

Ama, Asıl Hakikat Şudur Ki: Allah-Ü Taala
Kendisinden Başka Bir Rabb Yaratmaz..

Bu, Olmaz Ve Olamaz..

Allah-Ü Taala Bu Gibi Bir Manaya Karşı, Yücedir;
Tenzih Edilir.

*

Bu Arada, Biraz Da Malumat Vermek İyi Olacak..

Vereceğimiz Bu Malumat; Bir Yönüyle Yoldur..

Yani: Nefsi Bilme Yolu..

Bu Durumu Ki, Bildin; Dinle Ve Anlamaya Çalış..

Bilmelisin.. Sadece Bilmek De, Yeterli Değil.. Tahkik
Makamına Çıkmalısın..

Hulasa: Bildiğin Şeyin Hakikatını Bulmalısın..

Bilmen Gereken Ve Hakikatına Varman İcab Eden
Husus Şudur: Vücudun.. Varlığın..

Aslında, Senin Kendine Mal Ettiğin Vücudun, Var
Olmuş Bir Şey Hiç Olmadı..

Onun Yokluğu Da Böyle.. Ama, Zamanların
Hiçbirinde..

Olucu Şey De Değilsin..

Ama, Hiç Mi? Hiç..
Bu Manayı; Hem Gelecek İçin, Hem De Geçmiş İçin
Kullanabilirsin..

*

Yukarıda Anlatılan Manadaki Hakikatı Ki, Bilip
Buldun.. İşte O Zaman Sana:
LA İLAHE İLLALLAH
Cümlesindeki Mana Zahir Olur..
Hakikaten İlah Yoktur O Vardır.. Gayrı Vücut Bile
Yoktur O Vardır..
Mana-I: Aşağıdaki Cümleleri Tekrar Oku, Özünü
Onlara Alıştır..
Ondan Başka Hiç Bir Şey Yoktur.
İlah Yoktur; Ancak O Vardır..

*

Bu Arada Şöyle Bir Şey Denebilir:
Arada Yabancı Kalmadı. Bu Durumda, Rububiyet
Sıfatı Yok Oldu.. Onu Hiç Saydın? .
Bu, Yanlış Bir Anlayıştır..
Ben, Öyle Bir Şeyi Söyleyemem.. Hem Ne
Haddime? .. Sonra Nasıl Yapabilirim Ki? ..
Bir Defa Düşün Ki O:
Henüz Ortada Rabba İhtiyaç Duyan Bir Mahluk
Yokken, Yine Bir Rabb İdi..
Yaratılmaya İhtiyaç Duyan Bir Mahluk Yokken, O
Yine Bir Halik İdi..
Yani, Ezeldeki Durum Bu İdi..
Şimdi De, Eslisinden Bir Farkı Yoktur.. O: Yine Bir
Rabbdır; Yine Bir Halik..
Mahluk, Mefhumunu Sil; Ortada O Kalır..
Mana-I, Değişen Hiç Bir Şey Yoktur..
O: Ezelde Ne İdiyse.. Şimdi, Şu Anda Yine Öyledir..
Onun Halikiyeti, Bir Mahlукun Bulunmasına İhtiyaç
Duymaz..
Onun Rububiyeti, Keza Bir Merbub Aramaz.. Buna
İhtiyacı Yoktur..

*

Hele Bir Düşün..
O: Vardı.. Yani: Mükevvenat Yaratılmadan..
Ve O.. İşbu Varlığı İçinde, Eksiksiz Bütün Sıfatlarını
Zatında Toplamıştı..
Şimdiye Kadar, Hiç Bir Değişiklik Olmadı.. Olamaz
Da..
Şu Anda, İlk Andaki Gibidir.
Yüce Hakkın Tekliğinde; Varlıkla Yokluk Arasında,
Hiç Bir Değişiklik Yoktur..
Yani: Bize Göre Varlık Ve Bize Göre Yokluk.. Zira
Ona Göre, Ne Var, Bir Meseledir; Ne De Yok..
Her Şey Yerindedir.. Değişiklik, Sadece Onun
Zatından Zatinadır..
Mesela: Bir Varlık Mı Var? . Bir Mevcud Mu Var? ..
O Halde Onun Hükmü Şudur: Zahiriyet, Sifatının

İktizası..

Yani: Onun, Zahir Sifatının Bir Gereği..

Yani: Açığa Çıkma Arzusunun Bir Sonucu..

Mesela: Bir Yokluk Mu Var? .. Bir Adem Mi Var? .

Bunun İçin Verilmesi Gereken Hüküm De Şudur:

Batıniyet Sifatının İktizası..

Yani: Onun, Batın Sifatının Bir Gereği..

Yani: Gizlenme Arzusunun Bir Sonucu..

*

Yukarıdaki Mana Anlatılırken: Zahirin Ayrı,
Batının Ayrı Bir Şey Olduğu Düşünülmesin..

Çünkü Ayrılık, Diye Bir Şey Yoktur..

Sebebine Gelince: Onun Zahiri, Batınıdır..

Sebebine Gelince: Onun Batını Zahiridir..

Sebebine Gelince: Onun Evveli, Ahiridir..

Sebebine Gelince: Onun Ahiri, Evvelidir..

Mana-I Kelam: Hepsi O Birde Toplanır.. Yani: Ne
Varsa..

Ve.. Toptan Her Şey, Birdir..

Ve.. Bir, Herşeydir..

İşbu Manadaki İnceliğe Dikkat Gerek..

*

Yüce Allahın Zatına Bağlı Sıfatları Her An Bir
Değişik Şekil Almaktadır..

Bunun Aksi İddia Edilemez.. İddia Edilse Dahi İsbat
Edilemez..

Ondan Başka Bir Şey Yoktur..

Bunun Da Aksi İddia Edilemez.. Bu Da İddia Edilse
Dahi İsbat Edilemez..

O, Şu Anda Ve Her Anda Öyledir..

Onun Varlığından Gayrı Bir Varlık Yoktur..

Gerçekten Söylenecek Söz Budur..

Başka Yok..

Nasıl Ki, Ezelde Ve Kıdem Halinde Böyle İdi..

Yani: Her Anda; Zatı Ve Sıfatı İle Bir Başka Şan
Alırdı.. Tecelli Değiştirirdi.. Ki O Zaman, Yine Bir
Yabancı Mevcud Yoktu..

Geçmiş Andıran Terimlerin De Yeri Yok..

Çünkü, Şu Anda; Ezelin Ve Kıdemın Hiç Bir Farkı
Yoktur..

Yine Öyledir.. Yine Öyle Olacaktır.

Sebebine Gelince.. Ne Bir Şey Var.. Ne De An..

Nasıl Ki, Kıdem, Yani Ezel Halinde; Öyle, Bir Şey
Ve Öyle Bir An, Hatta Gün Yoktur..

Şunu Anlatmak İcab Eder Ki..

Bu Varlığın Vücudu İle Yokluğu, Hak İçin Hiç Bir
Mana İfade Etmez..

Aksi Halde, Onun Vahdaniyetine Arız Olan Bir Şey
Gerekir Ki... Bu Onun İçin Bir Noksanlık Olur..

Halbuki, Onun Varlığı Böyle Bir Şeye İhtiyaç

Duymaktan Çok Uzaktır..

O Yücedir.. Zatına Arız Olan Bir Noksan Ona Yakın

Olamaz..

*

Yukarıda, Pek Çok Şeyler Anlatıldı..

O Anlatılanların Hemen Hepsini, Nefsini, Özünü Anlamaya Dairdi..

Seni Bu Yola Çekmek Üzerine İdi..

Orada; Sana Özetle Şu Manalar Anlatılmak İstendi:

Yok Olsan Da Varsın; Var Olsan Da.. Her İki Hal De Eşittir.. Esasa Taalluk Eden Bir Değişiklik Yoktur..

İşte.. Yukarıda Sayılan Vasıflardan Çıkan Özet Mana Budur..

Sıfatın, Vasfın, Aslın Ve Özün Odur.. Kendini Böyle Bilmen Gerek..

Nefsini Anlatıldığı Şekilde Anlaman İcab Eder..

Mana-I Kelam: Her Ne Zaman Ki; Anlatılan Vasıflar Çemberi İçinde Nefsini Bildin...

Yani: Eşsiz, Benzersiz.. Dengi Olmayan Bir Şekilde..

Yani: Allah-Ü Taalaya Karşı Olan Bir Varlığa Sahib Olmadan..

İşte.. O Zamandır Ki: Nefsini, Özünü, Gerçek Manada Bildin..

Aksi Halde Asla Bir Anlayışa Sahib Olman Kabil Değildir..

İşbu Mana Açısından Ki; Resulullah S.A.

Efendimiz:

Bir Kimse Ki; Nefsini Bildi, Gerçekten Rabbini Bilen O Oldu..

Buyurdu..

İşbu Mana, Sözümüzün Delilidir.. Bu Durum Kesindir..

Aksi Halde Rasulullah S.A. Efendimiz, Başka Türü Anlatırdı..

Mesela Şöyle Buyururdu:

Bir Kimse Ki, Nefsini Yok Etti; Gerçekten Rabbini Bilen O Oldu..

Halbuki Böyle Buyurmadı..

Çünkü Böyle Bir Manayı Anlatmak, Manasızlık Olurdu..

Çünkü O Bilip Gördü Ki: Ondandır, Yani: Zatından Ve Sıfatından Gayrı Hiç Bir Şey Yok..

Bunu Böyle Bilip Gören, Aksine Bir İfade Nasıl Kullanabilir? ..

Rasulullah S.A. Efendimizin İşareti Şuydu: Nefsi Bilip Anlamak, Doğruca Hakkı Bilip Anlamaktır..

Burada Sana Yapacağımız Kısa Bir Tavsiyemiz Olacak:

Önce Nefsini Bil..

Yani: Varlığını.. Özünü..

Bil Ki: Sen, İddia Ettiğin Gibi Sen Değilsin..

Bir Başka Sensin.. Aklına Hayaline Gelmeyecek Şekilde Sensin..

Ne Var Ki, Sen Bunu Anlayamıyorsun.. Anlamaya
Çalış..
Özet Mana Bundan Gayrı Olamaz.
Yukarıda, Pek Çok Şeyler Anlatıldı..
O Anlatılanların Hemen Hepsini, Özünü
Anlamaya Dairdi..
Seni Bu Yola Çekmek Üzerine İdi..
Orada; Sana Özetle Şu Manalar Anlatılmak İstendi:
Yok Olsan Da Varsın; Var Olsan Da.. Her İki Hal De
Eşittir.. Esasa Taalluk Eden Bir Değişiklik Yoktur..
İşte.. Yukarıda Sayılan Vasıflardan Çıkan Özet Mana
Budur..
Sıfatın, Vasfın, Aslın Ve Özün Odur.. Kendini Böyle
Bilmen Gerek..
Nefsini Anlatıldığı Şekilde Anlaman İcab Eder..
Mana-I Kelam: Her Ne Zaman Ki; Anlatılan Vasıflar
Çemberi İçinde Nefsini Bildin...
Yani: Eşsiz, Benzersiz.. Dengi Olmayan Bir
Şekilde..
Yani: Allah-Ü Taalaya Karşı Olan Bir Varlığa Sahib
Olmadan..
İşte.. O Zamandır Ki: Nefsini, Özünü, Gerçek
Manada Bildin..
Aksi Halde Asla Bir Anlayışa Sahib Olman Kabil
Değildir..
İşbu Mana Açısından Ki; Resulullah S.A.
Efendimiz:
Bir Kimse Ki; Nefsini Bildi, Gerçekten Rabbini
Bilen O Oldu..
Buyurdu..
İşbu Mana, Sözümüzün Delilidir.. Bu Durum
Kesindir..
Aksi Halde Rasulullah S.A. Efendimiz, Başka Türlü
Anlatırdı..
Mesela Şöyle Buyururdu:
Bir Kimse Ki, Nefsini Yok Etti; Gerçekten Rabbini
Bilen O Oldu..
Halbuki Böyle Buyurmadı..
Çünkü Böyle Bir Manayı Anlatmak, Manasızlık
Ölürdü..
Çünkü O Bilip Gördü Ki: Ondandır, Yani: Zatından Ve
Şifatından Gayrı Hiç Bir Şey Yok..
Bunu Böyle Bilip Gören, Aksine Bir İfade Nasıl
Kullanabilir? ..
Resulullah S.A. Efendimizin İşareti Şuydu: Nefsi
Bilip Anlamak, Doğruca Hakkı Bilip Anlamaktır..
Burada Sana Yapacağımız Kısa Bir Tavsiyemiz
Olacak:
Önce Nefsini Bil..
Yani: Varlığını.. Özünü..
Bil Ki: Sen, İddia Ettiğin Gibi Sen Değilsin..
Bir Başka Sensin.. Aklına Hayaline Gelmeyecek

Şekilde Sensin..
Ne Var Ki, Sen Bunu Anlayamıyorsun.. Anlamaya
Çalış..
Özet Mana Bundan Gayrı Olamaz..

*

Yine Anla Ki: Varlığın Senin Sandığın Gibi,Varlığın
Değildir..
Ama Başka Bir Varlığın Da Değildir..
Sen Mevcud Değilsin.. Madum Da Değilsin.. Yani:
Ne Var Olmuşsun.. Ne De Yok..
Kısacası: Ne Varsın; Ne De Yok..
Varlığın Da, Yokluğun Da, Bu Varlığındır.. Hepsi
Odur.. Ama Bir Varlık İddiası Olmadan.. Bir Yokluk
Düşünülmeden..
Sakin Ha.. Bu Arada, Onun Varlığının Aynını, Senin
Bu Varlığın Sanmayasın.. Yokluğun Da Saymayasın..
Arada Daha Nice Perdeler Var Ki.. Onları, Safiyet
Yolu İle Açmak Gerek..

*

Şu Anda, Sana Gereken; Allah İle Birlikte, Diğer Bir
Varlık Vücudu Tanımamaktır..
Hatta, Yüce Alahın Zatı Ve Sıfatı İçinde Dahi Bir
Şeyin Varlığını Düşünmeyesin..
Bu Durumu Ki, İyi Kavradın; Nefsini Bilip Anladın
Sayılır..
Zira, Anlatılan Mana Çerçevesi İçinde Nefsi Bilmek
Ve Anlamak, Allahı Bilmenin Taa, Kendisidir.
İşbu Manada Şüphe İzi Yoktur.. Şek Yoktur..
Sonra.. Nefsin Öyle Bir Hal Alışı, Bir Terkip Ve Bir
Yapma Sonucu Değildir..
Haşa Ki, Kadim Ve Ezeli, Ebedi Bir Zatta Sonradan
Olma Ve Sonradan Yapılma Bir Şeyin Sözü Edile.
Anlattığımız Bu Yüce Manalar Karşısında; Şüphesi
Kısmen Zail Olan, Fakat Gayeyi Tam Anlamayan Biri,
Bize Şöyle Bir Soru Tevcih Edebilir:
Anlatılan Manalarla Sabit Olan Odur Ki: Hakka
Yabancı Bir Şey Yok..
Ortada Tek Bir Şey Var.. Yani: Bir Varlık.. Bir Şey
De, Kendi Kendine Bağlanamaz; Birleşemez..
O Halde; Ona Vüsul Yolu Nasıldır? . Ve Nasıl Olmalı
? .
Bu Soruya Cevap Vermek Kolaydır.. Ancak
Anlatabilmek Biraz Güç Olsa Gerek..
Zira Karşıdaki Şahıs Anlama Kabiliyetinden
Yoksunsa, Ona Anlatmak Nasıl Mümkün Olur? .
Ama Çaresiz; Anlatacağız.. Biri Anlamazsa; Bir
Başkası Anlar..
Şimdi Dinle..
Şüphesiz, Hakiki Halde; Ne Birleşme Var; Ne De
Ayrılmak..
Şüphesiz, Hakiki Halde; Ne Bir Yakınlık Vardır; Ne
De Uzaklık..

Sebebine Gelince.. Sorucunun Da İşaret Ettiği Gibi:
Birleşmek Veya Ayrılmak, Yakınlık Ya Da Uzaklık
Ancak İki Şey Arasında Olur..
Ortada, Ancak Bir Varlık Olduğuna Göre: Ne
Birleşmek Var; Ne De Ayrılmak..
Bunun Aksisi, İmkân Dışıdır.
Vüsulün; Yani: Birleşmenin Manasının Tahakkuku
,Ancak İki Eşit Şey Arasında Olur.. Ya Da Eşit
Olmayan İki Şey..
Sonra.. Cins Olaraktan Da, Birbirine Benzemesi İcab
Eder..
İki Şey, Birbirine Benzemediği Takdirde; Arada Bir
Zıtlık Meydana Gelir..
Halbuki, Allah-Ü Taala, Her İki Halden De
Münezzehdir..
Kendisinin Bir Zıddı Veya Benzeri Olamaz..

*

İyi Bilmeli Ki: Visal, Bir Başka Visaldir.. Yakınlık,
Bir Başka Yakınlıktır.. Uzaklık, Bir Başka Uzaklıktır

..

Hülasa: Visal, Yakınlık, Uzaklık.. Bütün Bunlar
Zahirde Bilinen Hallerin Dışında Düşünülecek..
Haşa Ki, Hakka Vasıl Olmak, Uzak Durmak Ve
Yakınlaşmak Dıştan Görünen İki Şeyin Birbirine
Yaklaşması, Uzaklaşması Veya Birleşmesine
Benzemeye..

Şüphesiz, Vuslat Yok Değildir.. Fakat Vuslat Dışı
Bir Vuslat Vardır..

Yani: Zahirdeki Manası Dışında..

Şüphesiz, Yakınlık Yok Değildir.. Ancak Yakınlık
Dışı Bir Yakınlıktır..

Yani: Dıştan Anlaşılan Ve Anlatılan Şekil Dışında..

Şüphesiz, Bir Uzaklık Da Vardır. Ama, Uzaklık
Mefhumu Anılmayan Bir Manada Uzaklık Vardır..

Yani: Dıştan Bilinen Uzaklığın, Hiç Benzeri Olamaz

..

*

Şimdi..

Yukarıdaki Sorunun Cevabını Verip Bazı Çeşitli
Halleri, Manaları Anlattıktan Sonra.. Bir Başka Soru
İle Karşılaşmamız Mümkündür..

Mesela, O Soru Şöyle Olabilir:

Vasılın Manası Oldu.. Durum Anlattığınız Gibi
Vuslatsız Bir Vüsuldan İbaret Kalıyor.. Yani Buud İle
Kurb..

Ayrıca:

Yakınlık Olmadan Bir Yakınlık, Uzaklık Olmadan
Bir Uzaklık..

Mefhumunu Andıran Bir Cümle Geçti..

Şimdi.. Bunların Manası Ne Ola? .

Bu Sorunun Cevabı Da Verilebilir..

Bu Soruyu Sorduğuna Göre, Muhatap Sen Oldun.. O

Halde Dinle..

O Manadan; Yani: Yakınlıksız Yakınlıktan,
Uzaklıksız Uzaklıktan Kasdım Odur Ki: Sen; An,
Mefhumu İle Anılan Zamanların Hepsinde, Yakınlık
Ve Uzaklık İçindedin..

Ama, Allahtan Başka Bir Şey Olmadan..

Ne Var Ki; Sen Bu Manayı,Anlamak İrfanına Sahip
Değilsin..

İşbu İrfan Mahrumiyetin, Nefsinedir; Özünedir..

Ve Sen: Kendini Bilmiyorsun Ki; Osun..

Ama Sensiz.. Senliksiz..

Dikkat Et Şu Cümleye: Vuslat Marifettir..

Her Ne Zaman Ki; Vasıl Oldun; Yani, Özünün Arifi..

Hakka Vasıl Oldun; Sayılır..

Ne Var Ki; Bu İrfan Duygusunda; İRFAN

Harflerinin Varlığı Da Olmayacak.

Yüce Hakkın Tekliğinde; Varlıkla Yokluk Arasında,
Hiç Bir Değişiklik Yoktur..

Yani: Bize Göre Varlık Ve Bize Göre Yokluk.. Zira

Ona Göre, Ne Var, Bir Meseledir; Ne De Yok..

Her Şey Yerindedir.. Değişiklik, Sadece Onun
Zatından Zatinadır..

Mesela: Bir Varlık Mı Var? . Bir Mevcud Mu Var? ..

O Halde Onun Hükmü Şudur: Zahiriyet, Sıfatının
İktizası..

Yani: Onun, Zahir Sıfatının Bir Gereği..

Yani: Açığa Çıkma Arzusunun Bir Sonucu..

Mesela: Bir Yokluk Mu Var? .. Bir Adem Mi Var? .

Bunun İçin Verilmesi Gereken Hüküm De Şudur:
Batıniyet Sıfatının İktizası..

Yani: Onun, Batın Sıfatının Bir Gereği..

Yani: Gizlenme Arzusunun Bir Sonucu..

*

Yukarıdaki Mana Anlatılırken: Zahirin Ayrı,

Batının Ayrı Bir Şey Olduğu Düşünülmesin..

Çünkü Ayrılık, Diye Bir Şey Yoktur..

Sebebine Gelince: Onun Zahiri, Batınıdır..

Sebebine Gelince: Onun Batını Zahiridir..

Sebebine Gelince: Onun Evveli, Ahiridir..

Sebebine Gelince: Onun Ahiri, Evvelidir..

Mana-I Kelam: Hepsi O Birde Toplanır.. Yani: Ne
Varsa..

Ve.. Toptan Her Şey, Birdir..

Ve.. Bir, Herşeydir..

İşbu Manadaki İnceliğe Dikkat Gerek..

*

Yüce Allahın Zatına Bağlı Sıfatları Her An Bir

Değişik Şekil Almaktadır..

Bunun Aksi İddia Edilemez.. İddia Edilse Dahi İsbat
Edilemez..

Ondan Başka Bir Şey Yoktur..

Bunun Da Aksi İddia Edilemez.. Bu Da İddia Edilse

Dahi İsbat Edilemez..
O, Şu Anda Ve Her Anda Öyledir..
Onun Varlığından Gayrı Bir Varlık Yoktur..
Gerçekten Söylenecek Söz Budur..
Başka Yok..
Nasıl Ki, Ezelde Ve Kıdem Halinde Böyle İdi..
Yani: Her Anda; Zatı Ve Sıfatı İle Bir Başka Şan
Alırdı.. Tecelli Değiştirirdi.. Ki O Zaman, Yine Bir
Yabancı Mevcud Yoktu..
Geçmiş Andıran Terimlerin De Yeri Yok..
Çünkü, Şu Anda; Ezelin Ve Kıdemın Hiç Bir Farkı
Yoktur..
Yine Öyledir.. Yine Öyle Olacaktır.
Sebebine Gelince.. Ne Bir Şey Var.. Ne De An..
Nasıl Ki, Kıdem, Yani Ezel Halinde; Öyle, Bir Şey
Ve Öyle Bir An, Hatta Gün Yoktur..
Şunu Anlatmak İcab Eder Ki..
Bu Varlığın Vücudu İle Yokluğu, Hak İçin Hiç Bir
Mana İfade Etmez..
Aksi Halde, Onun Vahdaniyetine Arız Olan Bir Şey
Gerekir Ki... Bu Onun İçin Bir Noksanlık Olur..
Halbuki, Onun Varlığı Böyle Bir Şeye İhtiyaç
Duymaktan Çok Uzaktır..
O Yücedir.. Zatına Arız Olan Bir Noksan Ona Yakın
Olamaz..

*

Yukarıda, Pek Çok Şeyler Anlatıldı..
O Anlatılanların Hemen Hepsini, Nefsini, Özünü
Anlamaya Dairdi..
Seni Bu Yola Çekmek Üzerine İdi..
Orada; Sana Özetle Şu Manalar Anlatılmak İstendi:
Yok Olsan Da Varsın; Var Olsan Da.. Her İki Hal De
Eşittir.. Esasa Taalluk Eden Bir Değişiklik Yoktur..
İşte.. Yukarıda Sayılan Vasıflardan Çıkan Özet Mana
Budur..
Sıfatın, Vasfın, Aslın Ve Özün Odur.. Kendini Böyle
Bilmen Gerek..
Nefsini Anlatıldığı Şekilde Anlaman İcab Eder..
Mana-I Kelam: Her Ne Zaman Ki; Anlatılan Vasıflar
Çemberi İçinde Nefsini Bildin...
Yani: Eşsiz, Benzersiz.. Dengi Olmayan Bir
Şekilde..
Yani: Allah-Ü Taalaya Karşı Olan Bir Varlığa Sahib
Olmadan..
İşte.. O Zamandır Ki: Nefsini, Özünü, Gerçek
Manada Bildin..
Aksi Halde Asla Bir Anlayışa Sahib Olman Kabil
Değildir..
İşbu Mana Açısından Ki; Resulüllah S.A.
Efendimiz:
Bir Kimse Ki; Nefsini Bildi, Gerçekten Rabbini
Bilen O Oldu..

Buyurdu..
İşbu Mana, Sözümüzün Delilidir.. Bu Durum
Kesindir..
Aksi Halde Rasulü Allah S.A. Efendimiz, Başka Türü
Anlatırdı..
Mesela Şöyle Buyururdu:
Bir Kimse Ki, Nefsini Yok Etti; Gerçekten Rabbini
Bilen O Oldu..
Halbuki Böyle Buyurmadı..
Çünkü Böyle Bir Manayı Anlatmak, Manasızlık
Ölürdü..
Çünkü O Bilip Gördü Ki: Ondan, Yani: Zatından Ve
Sıfatından Gayrı Hiç Bir Şey Yok..
Bunu Böyle Bilip Gören, Aksine Bir İfade Nasıl
Kullanabilir? ..
Rasulü Allah S.A. Efendimizin İşareti Şuydu: Nefsi
Bilip Anlamak, Doğruca Hakkı Bilip Anlamaktır..
Burada Sana Yapacağımız Kısa Bir Tavsiyemiz
Olacak:
Önce Nefsini Bil..
Yani: Varlığını.. Özünü..
Bil Ki: Sen, İddia Ettiğin Gibi Sen Değilsin..
Bir Başka Sensin.. Aklına Hayaline Gelmeyecek
Şekilde Sensin..
Ne Var Ki, Sen Bunu Anlayamıyorsun.. Anlamaya
Çalış..
Özet Mana Bundan Gayrı Olamaz.
Yine Anla Ki: Varlığın Senin Sandığın Gibi, Varlığın
Değildir..
Ama Başka Bir Varlığın Da Değildir..
Sen Mevcud Değilsin.. Madum Da Değilsin.. Yani:
Ne Var Olmuşsun.. Ne De Yok..
Kısacası: Ne Varsın; Ne De Yok..
Varlığın Da, Yokluğun Da, Bu Varlığındır.. Hepsi
Odur.. Ama Bir Varlık İddiası Olmadan.. Bir Yokluk
Düşünülmeden..
Sakin Ha.. Bu Arada, Onun Varlığının Aynını, Senin
Bu Varlığın Sanmayasın.. Yokluğun Da Saymayasın..
Arada Daha Nice Perdeler Var Ki.. Onları, Safiyet
Yolu İle Açmak Gerek..

*

Şu Anda, Sana Gereken; Allah İle Birlikte, Diğer Bir
Varlık Vücudu Tanımamaktır..
Hatta, Yüce Alahın Zatı Ve Sıfatı İçinde Dahi Bir
Şeyin Varlığını Düşünmeyesin..
Bu Durumu Ki, İyi Kavradın; Nefsini Bilip Anladın
Sayılır..
Zira, Anlatılan Mana Çerçevesi İçinde Nefsi Bilmek
Ve Anlamak, Allahı Bilmenin Taa, Kendisidir.
İşbu Manada Şüphe İzi Yoktur.. Şek Yoktur..
Sonra.. Nefsin Öyle Bir Hal Alışı, Bir Terkip Ve Bir
Yapma Sonucu Değildir..

Haşa Ki, Kadim Ve Ezeli, Ebedi Bir Zatta Sonradan
Olma Ve Sonradan Yapılma Bir Şeyin Sözü Edile..

*

Anlattığımız Bu Yüce Manalar Karşısında; Şüphesi
Kısmen Zail Olan, Fakat Gayeyi Tam Anlamayan Biri,
Bize Şöyle Bir Soru Tevcih Edebilir:

Anlatılan Manalarla Sabit Olan Odur Ki: Hakka
Yabancı Bir Şey Yok..

Ortada Tek Bir Şey Var.. Yani: Bir Varlık.. Bir Şey
De, Kendi Kendine Bağlanamaz; Birleşemez..

O Halde; Ona Vüsul Yolu Nasıldır? . Ve Nasıl Olmalı
? .

Bu Soruya Cevap Vermek Kolaydır.. Ancak
Anlatabilmek Biraz Güç Olsa Gerek..

Zira Karşıdaki Şahıs Anlama Kabiliyetinden
Yoksunsa, Ona Anlatmak Nasıl Mümkün Olur? .

Ama Çaresiz; Anlatacağız.. Biri Anlamazsa; Bir
Başkası Anlar..

Şimdi Dinle..

Şüphesiz, Hakiki Halde; Ne Birleşme Var; Ne De
Ayrılmak..

Şüphesiz, Hakiki Halde; Ne Bir Yakınlık Vardır; Ne
De Uzaklık..

Sebebine Gelince.. Sorucunun Da İşaret Ettiği Gibi:
Birleşmek Veya Ayrılmak, Yakınlık Ya Da Uzaklık
Ancak İki Şey Arasında Olur..

Ortada, Ancak Bir Varlık Olduğuna Göre: Ne
Birleşmek Var; Ne De Ayrılmak..

Bunun Aksı, İmkan Dışıdır.

Vüsulün; Yani: Birleşmenin Manasının Tahakkuku
,Ancak İki Eşit Şey Arasında Olur.. Ya Da Eşit
Olmayan İki Şey..

Sonra.. Cins Olaraktan Da, Birbirine Benzemesi İcab
Eder..

İki Şey, Birbirine Benzemediği Takdirde; Arada Bir
Zıtlık Meydana Gelir..

Halbuki, Allah-Ü Taala, Her İki Halden De
Münezzehdir..

Kendisinin Bir Zıddı Veya Benzeri Olamaz..

*

İyi Bilmeli Ki: Visal, Bir Başka Visaldir.. Yakınlık,
Bir Başka Yakınlıktır.. Uzaklık, Bir Başka Uzaklıktır

..
Hulasa: Visal, Yakınlık, Uzaklık.. Bütün Bunlar
Zahirde Bilinen Hallerin Dışında Düşünülecek..
Haşa Ki, Hakka Vasıl Olmak, Uzak Durmak Ve
Yakınlaşmak Dıştan Görünen İki Şeyin Birbirine
Yaklaşması, Uzaklaşması Veya Birleşmesine
Benzemeye..

Şüphesiz, Vuslat Yok Değildir.. Fakat Vuslat Dışı
Bir Vuslat Vardır..

Yani: Zahirdeki Manası Dışında..

Şüphesiz, Yakınlık Yok Değildir.. Ancak Yakınlık
Dışı Bir Yakınlıktır..
Yani: Dıştan Anlaşılan Ve Anlatılan Şekil Dışında..
Şüphesiz, Bir Uzaklık Da Vardır. Ama, Uzaklık
Mefhumu Anılmayan Bir Manada Uzaklık Vardır..
Yani: Dıştan Bilinen Uzaklığın, Hiç Benzeri Olamaz

::

*

Şimdi..
Yukarıdaki Sorunun Cevabını Verip Bazı Çeşitli
Halleri, Manaları Anlattıktan Sonra.. Bir Başka Soru
İle Karşılaşmamız Mümkündür..
Mesela, O Soru Şöyle Olabilir:
Vasılın Manası Oldu.. Durum Anlattığınız Gibi
Vuslatsız Bir Vüsuldan İbaret Kalıyor.. Yani Buud İle
Kurb..
Ayrıca:
Yakınlık Olmadan Bir Yakınlık, Uzaklık Olmadan
Bir Uzaklık..
Mefhumunu Andıran Bir Cümle Geçti..
Şimdi.. Bunların Manası Ne Ola? .
Bu Sorunun Cevabı Da Verilebilir..
Bu Soruyu Sorduğuna Göre, Muhatap Sen Oldun.. O
Halde Dinle..
O Manadan; Yani: Yakınlıksız Yakınlıktan,
Uzaklıksız Uzaklıktan Kasdım Odur Ki: Sen; An,
Mefhumu İle Anılan Zamanların Hepsinde, Yakınlık
Ve Uzaklık İçindesin..
Ama, Allahtan Başka Bir Şey Olmadan..
Ne Var Ki; Sen Bu Manayı, Anlamak İrfanına Sahip
Değilsin..
İşbu İrfan Mahrumiyetin, Nefsinedir; Özünedir..
Ve Sen: Kendini Bilmiyorsun Ki; Osun..
Ama Sensiz.. Senliksiz..
Dikkat Et Şu Cümleye: Vuslat Marifettir..
Her Ne Zaman Ki; Vasıl Oldun; Yani, Özünün Arifi..
Hakka Vasıl Oldun; Sayılır..
Ne Var Ki; Bu İrfan Duygusunda; İRFAN
Harflerinin Varlığı Da Olmayacak.
İşte.. Böyle Bir İrfana Ki Sahib Oldun; Bileceksin Ki,
Sen O Olmuşsun.. Olmuşu Da Geç.. Osun..
Ne Var Ki; Sen Daha Önce, Bunu Bilmiyordun..
O Olduğunu Anlayacak Bir Marifete Sahip Değildin..
Hatta, Düşünmüyordun Bile: O Musun? . Yoksa,
Gayrı Mı? .
İşbu Anlatılan Marifet Hali Ki, Sana Nasib Oldu; Bu
Defa Başka Bir Hale Geleceksin..
Bileceksin Ki: Allahı, Allah İle Bildin.. Nefsinle
Değil..
Şüphesiz, Böyle Bir Merhale Kat Ettikten Sonra..
Yakınlığı Da, Uzaklığı Da Bırakırsın..
Ne Yakınlığı? .. Ne Uzaklığı? ..

Bütün Bunları Bir Kalem Geç..
Geç.. Geç De.. Aşağıda Vereceğimiz Misali Dinle..
Dinlemek Yetmez; Anlamaya Çalış..
*

Şimdi..
Kendini Ele Al.. Çünkü Bu Misalde Sade Sen Varsın..
İsmin Ve Müsemman.. Aslında, Bunların İkisi De
Aynı Manaya Gelir..
Ya, Sana Bir İsim Verilmiş; Ya Da, Sen Bir İsim
Almışsın..
Mahmud, Adını Almışsın; Ya Da Sana Mahmud Adı
Konmuş..
Halbuki Sen, Kendi Adını Muhammed Biliyorsun..
Aradan Bir Zaman Geçiyor..
İşbu Zaman, Uzundur, Veya Kısadır.. İkisi De
Farksız..
İşbu Aradan Geçen Zamandan Sonra Anlıyorsun Ve
Biliyorsun Ki: İsmin Muhammed Değil De,
Mahmud İmiş..
Şimdi Noldu? .. Vücudunda Bir Değişiklik Oldu Mu
? .

Hayır, Hiçbir Değişiklik Olmadı..
Araya, Sadece Bir Marifet Oyunu Girdi..
Ve Sen, Kendin Elde Ettiğin Marifetinle, Muhammed
İsmi Kalktı..
Ve Sen: Mahmud Oldun..
Nasıl Oldu Bu İş? .
Diyerek Düşünmeye Ne Hacet? .. Şöyle Oldu: Sen
Ancak Muhammed Sandığın İsmi Özünden
Sildikten Sonra Oldu..
İşbu Manadan, Fena Halinin De Nasıl Olduğunu
Anladın..
*

Şüphesiz Fena Hali, Bir Şeyin Vücudunu İspattan
Sonra Olur..
Yani: Zahirde Kullanıldığı Manadaki Fena Hali.
Ama, Yukarıda Anlatılan Misalde Fena Hali Öyle Mi
? .. Hiç De Değil..
Zahirde Alışılan Manada Bir Fena Halinin Olması İçin
, Bir Başkasının Varlığı Olmalı..
Bu, Hiç Yakışık Alır mı? . Hem, Hiç Caiz mi? .
Şüphesiz; Her Kim Yüce Allahın Zatından Gayri
Birine, Bir Varlık İsbatlarsa.. Müşrik Olur..
Yani: Allaha Bir Ortak Bulmuş Olur.
Halbuki, Allah-Ü Taala, Yücedir; Sübhandır..
Çok Çok Büyüktür..
*

Yine, Yukarıdaki Misale Dönelim..
Arada Bir İsim Değişti.. Muhammed Mahmud Oldu..
Ama, Ne Mahmuddan Bir Şey Eksildi; Ne De
Muhammedden..
Mahmuddan Bir Kısılma, Bir Eksilme Olmadı..

Sonra.. Muhammed De, Mahmud İçinde Bir Yok
Değildi.. Fena Bulmadı..
Sonra.. Onun İçine De Girmiş Değildi.. Bir Çıkış Da
Olmadı..
Bir Anlama Sonunda, Muhammed Eridi.. Silindi.
Mahmudun İçine De Girmedi..
Hulasa: Ortada, Sadece Bir Mana Değişmesi Oldu..
Sonra.. Önce, Mahmud Olan Kimse.. Kendisinin,
Muhammed Değil De; Mahmud Olduğunu Nasıl
Anladı Dersiniz? ..
Kendi Kendine Anladı.. Muhammed İsmi İle Değil..
Çünkü, Muhammed Yoktu..
Ölmeyen Bir Şeyle, Olmakta Olan Bir Şey Nasıl
Anlaşılır? ..

*

Dikkatli Olursan; Yukarıdaki Misalle Pek Çok Şey
Elde Edebilirsin..
Sonra.. Aşağıda Anlatacaklarımızı Da Aynı Misali
Nazara Alarak Oku..
Özet Olarak, Tekrar Edelim: Tek Varlık Düşün.. Her
Şeyi, Ama Her Şeyi O Tek Varlık İçinde Gör..
Durum Bu Olunca.. Bak: Arif Kim? Maruf Kim? ..
Her İkisi De Aynı Şeydir..
Sonra.. Vasil Kim? . Mevsul Kim? ..
Her İkisi De Aynı Varlıktır..
Evet.. Aynı Manada Bak: Gören Kim? . Görülen
Kim? ..
Hiç Bir Zaman, Bunları Birbirinden Ayırmak, Kabil
Olamaz.
Üstteki Mana Biraz Daha Açılmalıdır.. Ki, Öyle
Olacak..
Arif, Hakkın Sıfatıdır; Maruf İse.. Zatı..
Vasil, Hakkın Sıfatıdır; Mevsul İse.. Zatı..
Diğerleri De Aynı Kıyasa Tabidir..
Sonra.. Sıfatı, Mevsufdan Ayırmak Da Olmaz..
Zira, Sıfat Ve Mevsuf Aynı Şeydir.. İkisi De Aynı
Köke Bağlıdır..

*

Yetmez Mi? . Bu Kadar Anlatılanlar, Sana Henüz Bir
Şey Anlatmadıysa.. Yazık..
Dikkatli Ol Ve Bak; Dönüp Dolaşıp Aynı Yere
Geliyoruz..
Mana Duvarlarını Yıka Yıka, Önüne Bir Hazine
Açıyoruz..
Dikkatli Ol; Oradan İçeri Atlamak Bir An
Meselesidir..
O Anı Yakala Ve İçeri Atıl..
Orada Bir Tılsım Çözeceksin..
İşbu Tılsımın Anahtarı:
Bir Kimse Ki, Nefsini Bildi; Gerçekten Rabbini
Bilen O Oldu..
Mealine Gelen Hadis-İ Şeriftir..

Bu Eser De O Tılsımı Çözmek Yolunda.. Bütün Bu
Beyanlar, Onun İçin..
Misaller, Teşbihler, Hep Onun İçin..

*

Anlatmak İstediğimiz Mana Yolunda, Yukarıdaki
Misal Çok Önemlidir.
Vaziyet, Anlatıldığı Gibi Olunca.. Daha Önce Sorulan
Ve Ve Bilinmek İstenen Ayrılmanın Ve Birleşmenin
Manası Kalmaz..
Sebebine Gelince.. Herkim, Anlatılan Misalle
Yolunu Bulur Ve Bir Fehme Sahib Olursa.. Bilir Ki:
Ne Ayrılmak Vardır; Ne De Birleşmek..
Yine Bilir Ki: Arif De Maruf Da Odur..
Yine Bilir Ki: Gören De, Görülen De Odur..
Yine Bilir Ki: Vâsıl Da, Mevsul Da Odur.. Yani:
Birleşen De, Birleşilen De Odur..
Ona Ondan Başkası, Vasıl Olamaz..
Ve.. Bir Ayrılmaya Mevzuu Varsa.. Bu Da, Onun Gayrı
Olamaz..

İşte.. Şirkten Kurtulmanın Çaresi..
Herkim, Anlatılan Mana Çemberi İçine Girerse..
Şirkten Halâs Bulur.. Yani: Kurtulur..
Aksi Halde.. Yani: Anlatılan Mana Yolunun Dışına
Çıkılınca.. Bu, Kimden Olursa Olsun.. Nereye Olursa
Olsun. Hatta, Çıkan Kim Olursa Olsun.. Şirkin
Kurtulma Kokusunu Alamaz..

*

İrfan Sahibi Geçinen Pek Çoğu Kimseler, Anlatılan
Manadan Yana Yanlış Zanna Kapılmışlardır..
Onlar, Kendi Buldukları Zannî Yoldan; Kendi
Nefislerini Anladıklarını; Rablerini Bildiklerini,
Varlık Bağından Kurtulduklarını Sandılar..
Ve.. Dediler Ki:
Böyle Bir Hal İçin Yegâne Yol: Ancak Fena, Yani:
Yokluk İle Elde Edilir.. Hatta, Fenadan Da, Fena
Bulmak Yolu İle..
Bütün Deyişleri, Bu Yoldaki İndî Kanaatleri;
Resulüllah S.A. Efendimizin Hadis-İ Şerifindeki
İnce Manayı, Anlamadıklarından İleri Geliyor..
Onlarınki, Bir Yanlış Zandan İbarettir.
Onların, Şirki İmhaları, Varlığın Yokluğa
Atilmasına Bağlıdır..
Özet Olarak, İşaret Ettikleri Mana Budur..
Varlığı Yok Görmelerini, Bir Çok Şekillere
Bağlarlar..
Bir Bakarsın Ki: Fenanın Da Fena Bulması Yoluna
Giderler..
Bir Bakarsın Ki: Tam Manası İle Hakka Teslim
Yolunu Anlatırlar..
İşbu Anlatılanlar, Onların Anlattığımız Manaya
Varmak İçin, Tarif Ettikleri Yoldur..
Mana Canibine, Onların İşaretleri Bunlardır..

Ne Var Ki; Gerçek Onların Sandığından Çok Daha Başkadır..
Onların Bütün Tarif Ve İşaretleri Halis (!) Şirkidir..
Bir Defa Onlar, Bu Sözleri İle; İkinci Bir Varlığa İşaret Etmektedirler..
.. Ve.. Böyle Bir Yolun Varlığına Cevaz Vermektedirler..
Ama, Aslında Her Kim, Haktan Gayrı Bir Şeyin Varlığına Hak Tanırşa..
Sonra Da, O Tanıdığı Varlığın İfnası Cihetine Girmiş Olur..
Böyle Bir Durum Sonunda, Haktan Gayrı Bir Şeyin Varlığını Şüphesiz İsbat Etmiş Olur.
Ondan Gayrı Bir Varlığın İsbatı Yoluna Giden İse.. Gerçekten Allaha Bir Ortak Bulmuş Olur..
Dileğimiz Odur Ki: Allah-Ü Taâlâ; Onları Da, Bizi De Doğru Yola İrşad Eyleye.
Bir Zanna Sahip Oldun, Seni Sen Sandın;
Halbuki Sen Olamazsın.. Hiç Olmadın..
Sen, Sen Olunca.. Şüphesiz Bir Rab Kaldın;
Geç Bu Zannı: İki Şeyin Biri Kaldın..
Varlıkta Hiç Fark Yok, İkiniz De Aydın;
Ne Senden Ayrılan, Ne Ondan Ayrıldın..
Sen Ki Cehlen Yabancılık Sözü Attın;
Serteldin, Cehlin Gidince Narin Kaldın..
Ayrılığın Vuslat, Vuslatın Ayrılık;
Böyle Hoş Oldun: Yakınlığın Uzaklık..
Aklı At, Keşfin Nur Anlayışla Bak..
Sakin Ha.. Allaha Ortak Kılmayasın;
Ki, Düşmeyesin.. Şirkle Düşük Kalırsın..

*

Şimdi..
Bir Soru Daha Karşımıza Çıkar..
Ve.. Biri, Şöyle Diyebilir:
-Yaptığınız İşarete Göre:
-İrfanın Kendinsin.. Yani: Nefsin.. Ki O, Allaha Karşı İrfan Sahibi Olmanın Taa, Kendisidir.
Diyorsunuz.. Halbuki İrfan Sahibi, Nefsi İle Kalınca Allahın Gayrıdır.
O, Allahın Gayrı Olduğuna Göre, Allaha Karşı Nasıl Bir İrfan Sahibi Olabilir?
İşbu Soruya Verilecek Cevap, Kısmen Yukarıda Geçen Cümlelerdeki Cevabın Aynıdır.
Ama Yine De Bir Cevap Verilmesi Yerinde Olur..
Şöyle Ki: Bir Kimse Nefsine; Yani: Özüne Karşı Tam Arif Olursa.. Bilir Ki: Varlığı, Kendi Varlığı Değildir.
Ama, Başka Bir Varlığa Da Sahip Değildir..
Yani: Kendisinden Başka Varlık Yoktur..
İşbu Mananın Bir İcabı Olarak: Elbette Kendi Vücudu; Yani Varlığı Allahın Vücududur. Yani: Varlığı..
Ama, Kendi Varlığı, Bir Olma Sonucu, Allahın

Varlığı Olmadan..
Kendi Vücudunun Allahın Varlığına Dahil Olması,
Gibi Bir Durum Da Yok..
Hatta, Kendi Varlığının, Ondan Çıkışı Diye Bir
Mesele De Yok..
Hatta; Kendi Varlığı Onunla, Yani: Hakla Da
Olamaz..
Hatta; Hakkın Varlığında Da Olamaz..
*

Şüphesiz, Bu Arada Değişen Hiç Birşey Yoktur. Yani:
Bütün Bu Olup Biten İşler Arasında: Her Şey Haliyle
Olmaktadır. Yani: Olduğu Gibi..
İşte.. O İrfan Sahibi, Kendisini, Bu Halet İçinde
Görür.. Yani: Varlığını Böyle Sezer..
Kısacası: Onun Görüşü Ve Bilişi; Hiçbir Olan Şeyin
Yeniden Olacağı, Sonradan Birşey Olduğu Fikrine
Sahip Olmadan, Kendisini Olduğu Halde Görür Ve
Bilir..

İşbu Manada, Fena Hali Yoktur..
Yokluğa Gitmek, Diye Bir Mesele Mevzu Bahis
Değildir.

Mañiv, Diye Birşey Yoktur.
Sonra.. Fena Halinin De Fena Bulması İle De Bu
Durum Mana Olmaz..Yani: Yokluğu Da Yokluğa
Gömmek, Diye Birşey Yoktur..
Birşeyin Yok Olduğunu Düşünelim.. Yani: Fena
Halini..
Onun Böyle Olması.. Yani: Birşeyin Fenaya Varması
Demek, O Şeyin Daha Önceden Var Olması Demektir..
Durum, Böyle İktiza Eder.. Önce, Durum Budur..
Fena Bulmak Kabul Edildiğine Göre, Bunu Da Kabul
Gerekir..

Bu Ki Kabul Edildi: Onun, Yani: O Fena Bulan Şeyin
Kendi Başına Bir Varlık Olması Da Kabul Edilir..
Böyle Olması Gerekir..
Yani: Allahın Kudreti İle Değil De, Kendi Kendine
Var Olması..

Bu İse, Muhaldir.. Olamaz..
Nedenini İzaha Lüzum Bile Yok.. Açık..
*

Buraya Kadar Hayli Şeyler Anlatıldı.. Ve Birçok
Muamma Olan Manalar Da Çözüldü..
Bütün Bu Anlatılanlardan Anlaşılan Odur Ki: Bir Ârif
Kişinin Nefsine Karşı Olan İrfan Duygusu; Şüphesiz,
Allah-Ü Taâlânın Nefsini Bilmesi Sayılır..
Öyle Değil Mi? ..
Arada Bir Yabancı Düşünülmeyeğine Göre, Başka
Nasıl Olabilir Ki? ..
Olamaz..
Çünkü, İrfan Sahibiñin Nefsi, Özü, Varlığı: Allah-Ü
Taâlânın Nefsidir... Özüdür..Varlığıdır..
Kısacası: Allah-Ü Taâlâdır..

NEFSten Murad: Varlıktır.. Vücuttur..

*

Şimdi.. Bütün Mesele.. Anlatılan Mana Derinliğine
Erebilmektedir.

Her Kim Bu Anlatılan Makama Vâsıl Olursa Onun
Kendisine Mal Edeceği Bir Varlığı Olmaz..

Ne Zâhirde Kendine Mal Edeceği Bir Varlığı Olur: Ne
De Batında..

Yani: Ne İçte, Ne De Dışta.. Hiçbir Halde Kendisine
Has Bir Vücut Tanımaz..

Şüphesiz, Bir Vücudu Varsa.. Allahın Vücududur;
Varlığıdır.

Şüphesiz, Onun Kelâmı, Allahın Kelâmıdır.

Fiili, Yani İş, Allahın İşidir..

O Esas Varlığa Kavuşan Kimsenin De Bir Davası

Vardır: Marifetullah.. Yani: Yüce Allahı Anlamak..

İşbu Davası Da: Doğrudan Doğruya Nefsini
Bilmesidir.

Bu Arada Ey Cahil Kimse.. Sen: O Eren Kişiden Bir
İddia İşitirsin.. Haliyle Ne Olduğunu Da
Anlayamazsın..

Yani: Anlatılan Mana Yolunda..

. Ve Onun Varlığına Bakınca.. Allah-Ü Taâlâdan
Başkası Sanırsın..

Tıpkı Sen, Özünü; Allah-Ü Taâlânın Gayrı Sandığın
Gibi..

Şüphesiz; Bu Halin, Hakiki Halle Bir Çelişme
Meydana Getirir..

İşbu Çelişme İşe.. Sen, Kendi Nefsini Bilmediğindir..

Onun Ne Olduğunu Anlayabilseydin; Hiç Böyle Bir
Yanlış Duruma Girer Miydin? ..

*

Düşün Ki: Mümin, Müminin Aynasıdır.

Her İki Halde De Mümin Allahın Sıfatıdır.. Her İki
Halde De, Mümin Zatın Gayrı Değildir..

Aynıyla, O Odur. Yani: Allah..

O Müminin Baktığını Gör: Allahın Gözü İle Bakar.

Çünkü Onun Gözü Allahın Gözüdür.

Yani: Onun Nazarı Allahın Nazarıdır..

Yani: İnanan Müminin Nazarı..

Yani: Anlatılan Manaya Vasıl Olan Müminin Nazarı..

Ne Var Ki: Bu Mana, Zahire Çekilmez.. Dile
Düşürülemez..

Senin Bu Kısa Bakışınla; O, Olamaz..

Senin, Bu Kısır İlminle De Olamaz..

Senin, Bu Eksik Anlayışınla Da Olamaz..

Hele Vehminle.. Hele Zannınla Hiç Olamaz..

Zahirdeki Görüşünle De Olamaz..

O, Daima Odur.. Ama Nasıl? . Geç Ötelere.. Nasıl
Olduğunu Anla..

O, Aynıyla Ve Görüşüyle Odur..

*

İşin Sonuna Geldik Sayılır.
Böyle Olunca, Biraz Daha Açık Konuşacağız.
Şimdi Diyeceklerimizi, Buraya Kadar Anlattıklarımız
Açısından Dinlemelisin..
Bu Hali Ki, Kendinde Buldun; Biri Sana:
- Ben Allahım..
Derse. Onu Duy.. Ama Candan Duy.. Çünkü Allah:
- Ben Allahım..
Diyor.. O Sözü Diyen Kimse Değil..
Yani: O Kimse Söylemiyor.. Hak Söylüyor..
Belki Burada Bir Şaşırma Olabilir.. Yani: Sende..
Çünkü Sen: O Sözü Edenin Vâsıl Olduğu Makama
Vâsıl Olmadın..
Şayet, Onun Vâsıl Olduğu Makama Vâsıl Olsaydın;
Onun Deddiğini Anlardın..
Sonra.. Onun Gördüğünü, Sen De Görürdün..
*

Biraz Öz Konuşalım..
Hulâsa: Cümle Eşyanın Varlığı, Hakkın Varlığıdır..
Ama, Onların Bir Varlığı Olmadan..
Sakin Ha.. Bu Anlatılan Manalarda Bir Şüpheyeye
Kapılmayasın..
Sonra.. Yanlış Bir Vehim Yoluna Da Sapmayasın..
Meselâ Demiyeyin Ki:
- Allah-Ü Taâlâ, Mahluktur..
Yani: Bu Gördüğün Yaratılmışlar.
Bazı İrfan Sahipleri Dedi Ki:
- Tam Bir Sofi Vasfını Alan Kimse, Mahluk Olamaz..
Yani: Yaratılmış Birşey Değildir..
Şüphesiz Bu Tabir Doğrudur. Bizim Anlatmak
İstedığımız De Bundan Başkası Değildir..
Ancak, Dikkat Gerek.. Bu Vasıf, Rastgele Herkese
Verilemez..
Bir Sofinin Öyle Bir Vasfa Lâayık Olması İçin; Tam Bir
Keşif Gerek..
Sonra.. Cümle Şeklerin(Şüphe) Eriyip Gitmesi Gerek..
Sonra.. Bütün Vehim Kırıntıları Da Silinmelidir..
İşte.. Bundan Sonradır Ki; Yukarıdaki Vasfı Almaya,
O Sofi Lâayık Olur..
Bu Vasfı Ki; Aldı.. Onda, Daha Başka Şeyler
Aranmaya Başlanır.
Öyle Seciyeye Sahip Olmalıdır Ki; Gerek Bu Âlem,
Gerekse, Bu Âlemin Bitişi İle Başlayan Ebedi Âlem,
Onun Gönül Evinde Çok Ufak Kalsın..
Hatta, Bir Yer Bile Tutmuş Olmamalı..
Sadece, Dünya Ve Âhiret Kadar; Yani, O Ende Bir
Gönül Genişliğine Sahip Olan İçin; Yukarıdaki:
- Mahluk Değildir..
Tabiri Yaraşmaz..
Şebebine Gelince: Hakiki Hulk Yani Seciye, Cümle
Âlemlerden Çok Çok Daha Geniştir..
Bu Bapta Söylenecek Söz, Özet Olarak Bundan

İbarettir..
Şimdi..
Anlatılmadık, Bir Şey Kalmadı..
Ne Var Ki; Biraz Daha İlerlemek İçap Eder..
Buraya Kadar Anlatılanları, Daha İyi Anlamaya Çalış..
Ve Bil Ki:
Gören Ve Görülen..
Var Olmuş Olan Ve Var Eden..
Anlayan, Anlaşılan.. Bilinen Ve Bilen.. Yani: Ârif Ve Maruf..
Vücut Ve Mevcud..
İdrâk Edilen Ve İdrâk Eden..
Bütün Bu Anlatılanlar, Bir Şeydir. Aynıdır.. Tek Şeydir.
Başka Yol Arama.

*

Şüphesiz O.. Yani, Allah-Ü Taâlâ: Vücudu İle, Vücudunu Görür..
Açıkçası; Varlığı İle, Varlığına Bakar; Görür..
Vücudu İle, Vücudunu Anlar.. Ârif Olur..
Vücudu İle Vücudunu İdrâk Eder..
Ama.. Sakın Ha.. Çok Sakın; Bu Olanların Hiçbirine Bir Şekil Çizmeye Kalkma:
- Şöyle Görür; Veya Böyle Görür..
Deme..
Onun; Ne Marifetinde Bir Şekil Vardır; Ne Görüşünde, Bakışında Bir Şekil Vardır; Ne De İdrak Edişinde..
Hatta.. Öyle Ki: İdrâk, Rüyet(Görme) , Marifet Kelimelerinin Harfleri Bile Yoktur..
Yüce Allahın, Nasıl Varlığı İçin Bir Şekil Ve Bir Biçim Yoksa.. Tıpkı Bunun Gibi:
Onun, Kendi Nefsini Görmesi İçin De Bir Biçilmiş Şekil Yoktur..
Onun, Nefsini İdrâki İçin De, Bir Belli Biçim Yoktur..
Onun, Nefsini Marifet Babında, Yapılan Bir Tarif De Yoktur.

*

Şimdi..
Önemli Bir Soru İle Karşılaşabiliriz..
Meselâ Biri Şöyle Diyebilir:
Kainattaki İyilik Ve Kötülöklere Hangi Nazarla Bakacağız? .. Anlatılan Manalar Açısından Bir Tezeğe, Ya Da Bir Cifeye Baktığımız Zaman Ona: Allah Diyoruz.. Bu Mananın Da Açılması Gerekmez Mi? ..
Şüphesiz Bu Soru Önemlidir.. Ama Bizim Sözüümüzde Böyle Bir Mana Yok Ki..
Dıştan Bakılınca Belki Olabilir.. Ama Derinlemesine Açılınca Sözüümüzün Aslı Kolay Anlaşılır.
Ortada Bir Cife Mi Vardır? .. Bir Tezek Ve Pislik Mi Vardır? ..

Şüphesiz Yoktur.. Onlar Zahire Göredir.. Hakikatte Onlar Bir Başkadır..

Bu Sözümüz Onadır Ki:

Cifeyi Bir Cife Olarak Görmez.. Göremez..

Pisliği Pislik Olarak Görmez.. Göremez..

Çünkü Onunbir Basireti Vardır. Bir Mana Gözü Vardır..

Elbette Ki, Sözümüz, Böyle Bir Basiret Sahibi, Yani: Mana Gözü Sahibi İçindir..

Elbette Ki, Anadan Doğma Gözsüzler, İşaret Ettiğimiz Hedefi Göremez; Sözümüzü Anlayamaz..

Anadan Doğma Kör Tabirimiz, O Kimseler İçindir Ki: Nefsine Karşı Bir İrfan Duygusuna Karşı Bir İrfan Duygusuna Sahip Değildir.

Gerçek Manada Asıl Kör, Bu Zümredir.

Bir Kimsenin Ki, Temelli Körlüğü Ve Gözsüzlüğü Gitmemiştir.. O Bizim Kelâmımızı Nasıl Anlayabilir?

Sonra.. Anlattığımızmana Derinliğine Vâsıl Olmak, Onun İçin Değildir..

Kısaca Diyelim: Bütün Bu Konuşmalarımız Allah İledir..

Onun Gayrı İle.. Onun Gayrı İle.. Ve Mana Gözünden Yana Yoksun Olanlara Değildir..

Bütün Bu İncelikler, Çok Dikkat İster..

*

Kısa Bir Cümle:

Her Kim Anlatılan Bu Makama Vâsıl Olursa..

Kendisini Bilir: Allahın Gayrı Değildir..

*

Hülâsa..

Bütün Hitabımız Onadır Ki: Bu Yolda Bir Azmi, Gayreti, Aldığı Bir Himmeti Vardır..

Yani: Allah-Ü Taâlâyı Bilmek İçin, Nefsini Bilmek Yolunda Bir Talebin Sahibidir..

Şüphesiz, Vasfını Anlattığımız Kimsenin Kalbinde, Bir Tuluat.. Bir Doğuş Vardır..

Yukarıda Anlatılan Talep, Onun Kalbinde Parlar..

İş Bu Talep, Sonunda: Yanan Tutuşan Bir İştihak Olur..

İş Bu İştihak, Doğruca, Allah'a Vüsul Yolundadır.. Ki, Bu Vüsulün Şekli, Daha Önce Anlatıldı..

Kalbinde, Yanan Bir Nuru Olmayan, Maqsatsız, İştihaksız.. Hatta, Aşksız, Sevgisiz Biri İle Bizim Sözleşmemiz Yoktur..

*

Bu Arada, Yine Bir Soru İle Karşılaşabiliriz...

Biri Çıkar Ve Şöyle Sorar:

-Allah-Ü Taâlâ Buyurdu Ki:

-

Bütün Gözleri İhata Eder..>> (6/103)

Halbuki, Bunun Aksini İddia Ediyorsun? . Sözündeki

Hakikî Mana Ne Ola Ki? .

İş Bu Soru Da, Diğer Soruların Bazıları Gibi,

Anlattığımız Manalar Anlaşılardan Soruldu..
Eğer Hakikaten Söylediklerimiz Anlaşılmalı Olsaydı;
Bu Soruya Yer Kalmazdı..
Kısaca Diyelim: İş Bu Ayet-İ Kerime, Tam Bizim
Anlattığımız Manaya İşaret Etmektedir..
O Ayet-İ Kerimede İşaret Edilen Asıl Mana Şudur:
- Onu Görecek, Onu İhata Edip Bakabilecek; Ne Bir
Göz Vardır.. Ne De Böyle Bir Şeye Sahip Olan Kimse..
Çünkü Varlıkta Ondan Gayrısı Yoktur.. Ondan Gayrı
Bir Varlık Olsaydı; Kendi Gayrını Görebilirdi..
İş Bu Manada, Yalnız Allah-U Taâlâ Vardır; Başkası
Yoktur..

Şüphesiz Allah-Ü Taâlâ:

- >

Buyurmakla, Öyle Bir Yabancı Olmadığını
Anlattı..

Yani: Zatından Başkası Yoktur; Dolayısıyla İdrak
Edecek Kimse De Yoktur.. Yani: Arada Bir Yabancı
Bir Varlık Yoktur..

Yani: Bir İdrak Eden Varsa.. O Da, Allaktır..

Başka Yoktur; Ancak O Vardır..

Zatını İdrak Eden Odur: Başkası Değil..

Elbette Gözleri, O İdrak Eder.. Çünkü: Gözler Ancak
Onun Varlığıdır..

*

Şayet Biri Çıkar Derse Ki:

Elbette Onu Gözler Göremez.. Çünkü Gözler
Sonradan Yaratılmıştır.. Böyle Yaratılmış Bir Şey De,
Ezeli Ve Ebedi Varlığı Göremez.. Sizin İddianız
Değil; Bu Doğru Olsa Gerek..

Bu Soru Da Bizi Esas Manadan Uzaklaştırır..

Sonradan Olma Ve Sonra Yaratılma Ne Demektir? .

Biz Bütün Bunları Daha Önce Anlattık..

Yukarıdaki Söz, Kendini Bilmeyenin Bir Sözüdür..

Daha Önce De Anlattığımız Gibi:

Arada Yabancı Hiçbir Şey Yoktur.. Gözler De Yoktur.
O Vardır..

Varlığını; O, Zatı İle İdrak Eder.

Fakat.. Bir İdrak Varlığı Da Düşünülmeden.. Keza
Onun İdrakı İçin Bir Şekil De Olmadan..

Manası: O Vardır; Başkası Yoktur..

*

Rabbı, Daima Rabla Anladım;
Sonra Da Şeksiz, Şüphesiz Kaldım..

Dahası, Zatı, Zatım Oldu Hak;
Ne Noksan, Ne Ayıp Hele Bir Bak..

Arada, Ne Terazi Ne Mizan;
Nefsim Oldu Gayba Mazhar Olan..

Ne Zamn Ki Özümü Anladım,
Hem De Katıksız, İçkisiz Kaldım..

Mahbubun Vaslına Dahi Erdim;
Ne Yakınlık, Ne Uzaklık Bildim...

Feyz Sahibinden İhsana Erdim;
Ne Minnet, Ne De Alınma Gördüm..
Nefsimden De Olmadım Uğruna;
Hiçbir Libas Da Kalmadı Ona..

*

Sözün Sonuna Geldik Sayılır. Ama Daha Bitmedi.
Bu Arada Yine Bir Soru İle Karşılaşabiliriz..
Mesela, Biri Şöyle Sorabilir:
-Şimdi, Sen Bütün Bu Anlattıklarınla, Sabir Bir Varlık
Olarak, Allah-Ü Taâlâyı Bıraktın.. Ve Herşeyi De
Yok Ettin..

Durum Böyle Olunca.. Bu Dış Gözle Gördüğümüz
Şeyler Nedir? ..

Bu Sorunun Cevabını Gayet Kolay Verebiliriz..

Deriz Ki:

-Söylediklerimiz, Yazdıklarımız, Varlık Olarak,
Allah-Ü Taâlânın Gayrını Görmeyen İçindir..
Biz Sözüümüzü, Sohpetimizi Böylesi İle Yaparız..
Ama, O Kimse Ki, Allah-Ü Taâlâdan Gayrı Bir Varlık
Görür; Onunla Hiçbir İşimiz Yoktur..

Hatta, Böylesine Verecek Bir Cevap Bile Yoktur.

Hatta, Öyle Bir Kimseye; Bir Soru Da Sormayız..

Sorusunu Da Nazara Almayız..

Bu Şekilde, Yanlış Bir Anlayışa Sahip Olan Kimse.. O,
Sadece, Zahirde Gördüğünü Görür.. Başka Bir Şey
Göremez..

Hali Anlatıldığı Gibi Olana Ne Gösterebiliriz? .

Mana-I Kelâm: Her Kim, Anlattığımız Şekilde, Özünü
Anlarsa.. Allahın Gayrını Göremez..

Nefsini Bilmeyen, Anlamayan Kimse.. O Da, Allahı
Göremez..

Kısa Bir Cümle:

-Her Kap, İçinde Ne Varsa, Onu Dışa Sızdırır.

Anatılan Mana, Hepten Bir Cümleye Sığabilir.. Ama

Biz, Anlatabilmek İçin; Mevzuu, Açtıkça Açtık..

Anlayan Anladı..

Anlamayan İçin Bunun Birkaç Mislini Yazsak; Yine
Faydası Olmaz..

O Kimse Ki; Özünden Bir Şey Göremiyor; Ona Ne Bir
Şey Anlatılabilir.. Ne De O, Bir Şeyi Anlar Ve İdrâk
Eder..

Ama, Bunun Aksine; Bir Kimse Ki, İçten Özlü Bir
Görgü Sahibidir..

İşte.. Anlatılanları O Anlar Ve İdrâk Eder..

*

O Kimse Ki, Anlatılan Manada Bir Vuslat Haline
Ermıştır.. Ona: Bir İşaret Yeter..

Vuslat Ne Şeydir; Bilmeyen Vâsıl Olamaz..

Öğretilmek, Anlatılmakla, Bir Şeye Erdirelemez..

*

Sonra..

Bu İşler, İkrar Ve Takrifle De Olmaz.. Hatta, Akılla Da

Olmaz..

Ancak Fazileti Tam, Ermişliđi Sabit Bir Zata Teslimle Olur..

İş Bu Zat, Kendisine Gelen Gönül Hastalarına Karşı Bir Hazakat Sahibi Olmalıdır.

İşte.. Hali Böyle Olan Bir Zat; Saliki, Nuru İle Hidayete Erdirebilir..

Ancak Bunun Himmeti İle Salik Yetişir..

Allah-Ü Taâlâ, Teslim Olan Salikin Vaslını Dilerse..

Vasfını Kısaca Anlattığımız Zat, İyi Bir Delil Olabilir..

Allah-Ü Taâlâdan Başarı Dileriz..

Ta Ki, Sevip Hoşlandığını Bize İletsin..

Sözde.. İşte.. İlimde.. Nurda.. Hidayette.. Bütün Bu İşlerde, Ondan Başarı Dileriz..

Çünkü O, Her Şeye Kadirdir.. Dualara İcabet Onun Hakkıdır..

*

Allah-Ü Taâlâ; Efendimiz, Muhammede Salât

Eylesin.. Ki O, Bize Bir Müjdecidir.. Yanlıştan Sakındırandır..

Keza Onun Aline De, Ashabına Da; Allah-Ü Taâlâdan Salât Dileriz.

Çünkü Bunlar, Değerli İlimlerin Sahibidir.

Öyle Bir Aynanın İçinde Kendi Varlığımın Ebediyeti Kendi Hayatımın İçinde Olanları Bende Gizler

O Varlıklar Sadece Benim Varlığımın Tecelliyatını Bende Gizler

Ararım Varlıkların Vücudu Hali İçinde Sadece Derin Arzular İçinde Bekliyorum

Gel Ey Hayatımın Benden Kalan Yarı Ben Nerede Bunları Kendimde Buluyorum

Ben Öyle Bir Yerden Seyrediyorum Dünyanın İçinde Bir Dünyada Her Dünyanın Olan

Bütün Varlıkları Bir Vücut Olmuş Zatı Ehadın İçinde Kendi Vahdaniyetine Ma'bud Olmuş

Ben Ne Zaman Baksam O Vücuda Hep Ayna Bile Kendi Aynasına Bakar Olacaklar

Zahirin Aynası İçinde Olan Sırları Dökülür Bir Sinema Karesi Gibi Hayatımın İçinde Ecel Olur

Şimdi Artık Birlikte Olma Zamanı O Mirat Öyle Bir Dünyanın Miratı Sadece Bizi Makbul Eyleyler Kendi Kuvvetine

Ecel Olsam Kader Olsam Ma'bud Olsam Mahluk Olsam Dünya Olsam

Olacaklarımı Olsam Olmayacaklarımı Da Olsam Bunların Üzerine Yedi Kere Bir Daha

Olsam Asla Kendim Gibi Olmak Mümkün Değil

Karşıma Çıkan Her Şey Sanki Beni Kendinde Görmek İster O Ahlaksızlığın Eserinde Beni Göstermek İsterler

Ama Onunla Kötülük İçinde Kıvranan Bu Güzel Duyguların Manasıyla Ben Her Zaman Senin Tekmilin İçinde Var Olan Bir Sıfatın İçinde Kıvranan Senin İçinde Gezinen Başka

Bir Ahlakın Eseriyim

Belki Ayna Bizi Kendi İçinde Bizi Ma'bud Eder Ama Öyle Bir Yakınlıkta Gerçekler

Görünür Dünya Sırrını Çıkarır Aynaya Selam Verir Ey Ayna Artık Benim Her Şeyim

Görünsün Hayat Artık Görünen Hayat Bulunmayan İse O Zatı Malik İçinde Kendilerine Dünya Bulsunlar

İşte Öyle Ki Doğruluk Hakikat İşte Bütün Her Bir Dünya Onun Etrafında Dönen Mananın İçinde Her Zaman Bizleri Arayıp Sorsunlar Kendi Vücutları İçinde Varlıkları Kendileri

Olsunlar

Geldim Onun Yanında Hep Beraber İdim Birden Ona Yaklaştım Ve Dedim Sen Benimle Benim Vücudumun Vücudunda Kendi Vücudunun Hayatı Ol Her Hayata Kendi Hayatını

İhlas Eyle

Bakıyorum Her Bir Halime Sadece Her Yerim Çok Sessiz Göremeden Geçer Bu Ricalin
Miratı Öyle Bir Uçuyor Ayna İçinde Aynalar Kendilerine Öyle Bir Köprü Hayat İçinde O
Aynanın Sırrı Olan Aynalar Bu Sefer Kendi Nurunu Temsil Ederler

Mürsel Özdemir